

JARO – LÉTO
2021

HRDĚJOVICKÉ LISTY

Noviny pro obyvatele Hrdějovic a Opatovic

Náměty a příspěvky posílejte na:
obecniurad@hrdejovice-opatovice.cz

Uzávěrka příštího čísla 30. 9. 2021

Hrdějovické listy, periodický tisk územního samosprávného celku
Vycházejí dvakrát ročně zdarma
Vydává obec Hrdějovice, Dlouhá 221,
37361 Hrdějovice, IČ: 00244961,
www.hrdejovice-opatovice.cz
Povoleno MK ČR podle §7 zákona č.46/2000Sb., ev. číslo MK ČR E 14418

Náklad 550 výtisků
Číslo 1/2021 vyšlo dne 9. 4. 2021
Odpovědný redaktor: Mgr. Radek Gális (ragal@seznam.cz)
Grafická úprava: Vít Veit
Titulní fotografie: Hedvika Drenčeni
Tiskárna: Reklamní agentura & tiskárna KARMÁŠEK

Slovo na uvítanou

Milí sousedé, spoluobčané, děti a všichni čtenáři Hrdějovických listů, jejichž aktuální číslo znovu vydáváme pro mnohé z nás v nedávno ještě nepředstavitelné době – tak trochu připomínající vědecko-fantazijní svět románů Julia Verna nebo Bílou nemoc Karla Čapka. Tento fakt ovlivňuje náš běžný život a zpomaluje i chod celé obce. Kvůli této pandemii dochází k utlumení některých záměrů či jejich odsunu na následující rok. Touto cestou vás všechny chceme poprosit, abychom k sobě byli ohleduplní a tolerantní a především neriskovali své zdraví.

V březnu 2020 jsme si mysleli, že za několik týdnů bude vše za námi a my se vrátíme ke svému tradičnímu pracovnímu a soukromému životům. Opak je však pravdou a na nás se stále valí nesutečná vlna zákazů, příkazů, rozvolňování a opětovného uzavírání. Snad toto vydání, které bude opět provázet „doba covidová“, vám přinese trochu rozptýlení a úsměvů na tváři a přivede vás, alespoň na chvíli, na jiné myšlenky. Přejeme nám všem hodně pozitivní energie, slušnosti, síly, zdraví a solidarity. Boj s Covid-19 je těžký a ti, kteří prodělali těžší formu nákazy, vědí, o čem to je. Ale nevzdáváme se! Pomáhejte si a opatrujte se!

Ohlédnutí za investicemi

Obdobně jako na jaře 2020 se některé projekty kvůli nastalé situaci zpomalily, protože bylo potřeba řešit něco jiného. Některé procesy nemůžeme ovlivnit a zrychlit vzhledem k omezenému provozu všech úřadů i firem. Dochází tak k tomu, že mnohé záměry se nám nepodařilo zrealizovat, a přesouváme je na rok 2021. Věřme, že tento rok bude pro realizaci našich plánů příznivější.

Na prosincovém zastupitelstvu jsme schválili rozpočet pro rok 2021. Pozitivní zprávou je, že díky současnému stavu hospodaření obce jsme si mohli dovolit alespoň trochu ulevit všem našim občanům, a to v podobě nenavyšování ročního poplatku za odvoz komunálního odpadu, a dokonce jsme mohli snížit tento poplatek občanům starším 75 let i přesto, že na konci roku 2020 došlo k urychlenému schválení novely zákona o odpadech a tím větší finanční zátěži pro obce v oblasti nakládání s odpady.

Jak jsme vás informovali v minulém čísle vydání našich listů, největší plánovanou investicí a položkou v rozpočtu na rok 2021 bylo dokončení odkupu objektu keramičky, tj. budovy bývalého učňovského střediska. Na koupi jsme získali velice výhodnou půjčku. Koupě byla dokončena v březnu 2021, obec tedy vlastní celý areál bývalého objektu Jihotvaru, mimo bytového domu. Teď nás bude čekat rozhodnutí, jak postupovat při revitalizaci tohoto objektu, na což sami z obecního rozpočtu „nestačíme“, a musíme hledat správné dotační programy.

Další investicí, o které jsme v minulém čísle informovali a která patří v rozpočtu obce na rok 2021 k těm výrazně vyšším, je vybudování sběrného dvora, a to právě v areálu keramičky. Na tuto akci jsme získali dotaci a zahájení prací po všech krocích souvisejících s výběrem zhotovitele je naplánováno na začátek července 2021.

Na konci prosince 2020 jsme zažádali o několik dotací z dotačního programu MMR, kde je pouze 20% spoluúčast obce, konkrétně na: revitalizaci hřiště v Zahradní ulici, opravu komunikace ke hřišti, opravu střechy na budově základní školy, vybudování hřiště u ZŠ, stavební úpravy ve sportovní hale (akustika a vybudování spojovací chodby), rozšíření nevyhovujícího archivu v budově OÚ. Dále jsme zažádali o dotaci na opravu veřejného osvětlení z dotačních programů JČK. Uvidíme, jak dalece budeme úspěšní.

V rozpočtu pro rok 2021 máme i vybudování přechodu v Luční ulici, opravu parkoviště na točně, rozšíření veřejného prostranství a zeleně a dále přípravu možných projektů pro podání žádostí o dotace vyhlášených na rok 2022. Především se jedná o oživení veřejného prostoru a zachycení vody v krajině u kaple na Těšíně a přípravné práce na revitalizaci celého objektu keramičky.

I přes současnou nepříznivou dobu a všechny postupně vyvstávající „peripetie“ se podařilo na konci roku rozsvítit cestu ke hřišti a splnit tak podmínky získané dotace na tuto investici. Nedivíme se, nyní to již můžeme říci, že předchozí zastupitelstva tuto realizaci po mnoho let odkládala, neboť technicky vše vybalancovat s ohledem na majitele dotčených pozemků bylo velice náročné. Pokusili jsme se realizovat možnost vedení tohoto veřejného osvětlení po druhé straně (u trati), ale to bude možné až po dokončení stavby železničního koridoru. Pokud bychom na toto čekali, budou opět dalších několik let všichni, kdo se tam po setmění pohybují, chodit potmě.

Na konci února bylo potřeba přeložit kabel nízkého napětí a provést úpravy přívodu plynu do objektu školy. I z tohoto důvodu se zároveň realizovaly plánované terénní úpravy prostoru před školou, se kterými se v rozpočtu pro rok 2021 počítalo. S potřebou „odpočinkové zóny“ před školou a vybudováním autobusového přístřešku přišly hrdějovické děti, které byly velice aktivní a podílely se na přípravě nejen toho, jak si představují přístřešek, ale i toho, jaká by tam měla být zeleň, lavičky, atd., které mají sloužit jak jim, tak maminkám s kočárkem nebo seniorům. S úpravou a využitím tohoto prostoru jako veřejného souhlasilo i vedení naší školy, které se zároveň podílelo na koordinaci a vizualizaci prostoru. Tyto terénní úpravy nepodléhají stavebnímu řízení.

Obecní úřad v nouzovém stavu

Na webových stránkách obce a pomocí hlášení obecního rozhlasu se snažíme již od jarních měsíců 2020 naše obyvatele informovat o aktuálním dění v obci souvisejícím s pandemií koronaviru. Během podzimního a především zimního nouzového stavu jsme se pro naše občany postupně snažili získat chirurgické roušky a respirátory, které bylo možno zajistit ze Státních hmotných rezerv prostřednictvím MPSV. To se nám podařilo a mohli jsme tak našim občanům, především seniorům a zdravotně či sociálně znevýhodněným občanům, tuto ochranu dýchacích cest zdarma poskytnout. Přes potravinovou banku pokračuje zajišťování potravin pro naše potřebné občany.

Během pandemie se snažíme udržet chod obecního úřadu a sběrného dvora, jak je to jen možné, ale byly situace, kdy nás koronavirus „doběhl“. Poprvé na podzim, kdy přepadl administrativní pracovníci úřadu, a tím musel být zcela uzavřen, další zákeřné přepadení čekalo na naše pracovníky údržby ve chvíli, kdy po dlouhých letech naši obec pokryla řádná sněhová nadílka.

Poděkování všem našim dobrovolníkům

Touto cestou chceme moc poděkovat všem našim občanům, kteří se zapojili do úklidu obce při sněhové nadílce. Děkujeme našim dobrovolným hasičům, kteří pomáhali při odklizení sněhu, dobrovolníkům z řad našich občanů, kteří si vzali dovolenou a několikrát se zapojili do svozu tříděného odpadu. Nesmíme zapomenout na velkou traktorovou výpomoc, která přišla ze strany ZD Hosín a pana Bíci, bez nichž bychom kopec v Modřínové ulici a další problematická místa v naší obci „nevyjeli“.

Co se ještě v obci děje?

Jednání s developerskou firmou CTP dále pokračují, ale v souvislosti s epidemiologickou situací jsou zpomalena a k žádnému posunu se zatím nedospělo. Obdobně je tomu i se změnou územního plánu číslo 9, kdy nejsou možná veřejná projednávání.

Možná jste si povšimli, že byl odstraněn kontejner na použité oděvy. Společnost Diakonie, které tento kontejner patřil, jej odstranila po vzájemné dohodě, neboť dlouhodobě nebyla schopna pravidelně kontejner vyprazdňovat. Okolo kontejneru se tak kumulovaly pytle a tašky, které byly následně znehodnocovány počasím nebo živočišnými exkrementy. Naši pracovníci údržby je pak museli likvidovat. Pokud máte oděvy, které mohou pomoci lidem v tísní, prosíme o jejich darování např. Městské charitě České Budějovice.

Na začátku roku byla zahájena přípravná fáze opravy silnice z Hrdějovic na Hlubokou nad Vltavou, která je z velké části financována Jihočeským krajem. Realizace této rozsáhlé úpravy, která by měla vést ke zvýšení bezpečnosti v tomto úseku, je naplánována na rok 2023. Obec Hrdějovice je součástí přípravných a realizačních prací, stejně jako město Hluboká nad Vltavou.

Za vedení obce Radka Šulistová, starostka Hrdějovic

Zaostřeno na komunální odpad

Co pro občany Hrdějovice znamená změna zákona o komunálním odpadu, vysvětluje Ing. Petr Čermák z firmy RUMPOLD, která zajišťuje svoz komunálního odpadu v naší obci

„Obec je ze zákona původcem komunálního odpadu. Stává se jím okamžikem, kdy občan odloží odpad na místě k tomu obcí určeném. Povinnosti obce zajistit místa pro odkládání veškerého komunálního odpadu produkovaného občany obce na jejím katastrálním území odpovídá povinnost těchto osob odpad třídit a odkládat na místa k tomu obcí určená.

Od 1. ledna 2021 začal platit nový zákon o odpadech č. 541/2020 Sb., který mimo jiné, počítá s navyšováním poplatků za skládkování komunálního odpadu. Již v roce 2021 se tato částka zvýšila z původních 500 Kč na 800 Kč za jednu tunu odpadu. V roce 2023 má částka činit 1000 Kč, v roce 2025 pak 1500 Kč a v roce 2029 to bude 1850 Kč za jednu tunu odpadu.

Zákon umožňuje obcím za část skládkovaného odpadu uplatnit slevu. Jde o množství 200 kg odpadu na osobu a rok. Toto množství bude zpoplatňováno původní částkou 500 Kč za jednu tunu odpadu. Pro příklad: Obec s 1000 obyvateli může na skládku uložit 200 000 kg (200 tun) odpadu za poplatek 500 Kč/tunu. Veškeré množství nad tento limit bude zpoplatněno částkou 800 Kč/tunu.

Za zvyšováním poplatků stojí snaha o co nejpečlivější třídění komunálních odpadů na jednotlivé složky papíru, plastu, skla, kovu a bioodpadu a odklonění těchto složek ze skládek.

Výzva – poplatky za komunální odpad 2021 a ostatní poplatky

Prosíme občany o bezhotovostní platby všech poplatků, a to převodem na bankovní účet obce 101807719/0300. Jako variabilní symbol uvádějte vždy vaše číslo popisné.

Poplatky za komunální odpad platné od 1. ledna 2021:

Za osobu do 75 let věku na kalendářní rok: 550,-Kč
Za osobu od 75 let věku na kalendářní rok: 350,-Kč
Občané, kteří v kalendářním roce dosáhnou 75 let a více.
Děti mladší jednoho roku jsou od poplatku osvobozené.
Platbu za rok 2021 je možné provádět až do konce června 2021.

Známky na popelnice a pytle na tříděný odpad vám budou předány po telefonické domluvě.
Kontaktní osoba: Hana Jandová, tel. 773 882 771
Od března 2021 je na obecním úřadě možné provádět úhrady poplatků platební kartou.

Je tedy na každém z nás, jak se bude věnovat třídění jednotlivých složek odpadů, které bude mít do budoucna zásadní vliv na výpočet poplatků pro jednotlivé domácnosti za svoz odpadu.“

*Petr Čermák, Obchodně technický zástupce
RUMPOLD 01-Vodňany s.r.o.*

Rozkvetlé Hrdějovice v roce 2021 aneb Zahradou může být i veřejný prostor

Václav Cílek (nar. 1955), významný český geolog, klimatolog a popularizátor vědy, zabývající se i výzkumem důlního díla Orty, hovoří o tom, že „samotný stav světa nám říká, že je na čase se zase na nějaký čas vrátit domů a starat se o místo, kde žijeme. Ve svých zahradách tvořili Antonín Dvořák, Bohuslav Reynek, ale třeba i francouzští impresionisté. Nevyráželi do světa, ale vytvořili si svět vlastní. Zahrada je něco jako kabát, měla by být šitá na míru, pohodlná a hřejivá i v zimě.“

(zdroj: M. Veličková, P. Velička, *České zahrady*, KANT, Příbram 2020)

Jak vytvořit zahradu v hrdějovickém veřejném prostoru a tím podle slov Václava Cílka, „najít sám sebe“?

V jarním vydání HL roku 2020 jsme vám v článku Rozkvetlé Hrdějovice aneb Počkáme si na radost informovali o spolupráci s firmou Landeco atelier, která se věnuje tvorbě rozkvetlých míst přinášejících radost všem, kdo se pohybují ve veřejném prostoru. A jak tato spolupráce pokračuje, se můžete dozvědět v následujících řádcích, kde vás slovem provede pan Pavel Hofman z atelieru Landeco. Navazujeme tak na tradici, kterou v Hrdějovicích založil „Okrašlovací spolek“, který zde působil v první polovině 20. století.

U dětí vyhrál platan

„Obec Hrdějovice navazuje na loňský pilotní projekt založení okrasných záhonů technologií výsadby do písku. Letos se přeměnil 3 menší plochy v lokalitě křižovatka Nemanická. Trvalky a okrasné trávy budou mít stejné druhové složení, aby se celý prostor sjednotil. Další změnou k lepšímu je revitalizace prostoru v zelené ploše u zmíněné křižovatky s Nemanickou ulicí. Jako střídme doplnění pestřejších pískových záhonů zde vznikne jednoduchá výsadba různých druhů okrasných travin, s doplněním o několik borovic lesních a černých. Nově zde bude umístěna lavice a vysazen centrální strom – buk lesní. Jistě jste si všimli probíhající revitalizace prostoru před základní školou. Na technické úpravy navázají zahradnické práce. Vysazeny budou 2 menší stromy pro sjednocení měřítka s budovou školy, dále vznikne pestré bylinné patro s doplněním o keře. Celá výsadba je koncipována s důrazem na vzdělávání, tj. budou zde vysazeny i jedlé a užitkové rostliny, u kterých můžou být umístěné cedulky se jmény a vhodným využitím rostlin. A děti si také vybraly dominantní strom, kterým je platan. Prostor před školou je lemován z obou stran zelení a slouží jako místo setkávání a odpočinku před školní výukou i po ní, než žáci, a nejen oni, odejdou domů nebo nastoupí do autobusu. Uvedené výsadby v oblasti u křižovatky, u školy a podél silnice jsou zakládány se zvláštním důrazem na jednoduchost péče, aby zbytečně nezatěžovala obecní rozpočet a vyčílenost jejich pracovníků.“

Petr Stejskal

Hrdějovická drbna aneb Co se trousí po vsi

Níže uvedené „zaručené zprávy“ jsme posbírali za poslední měsíce:

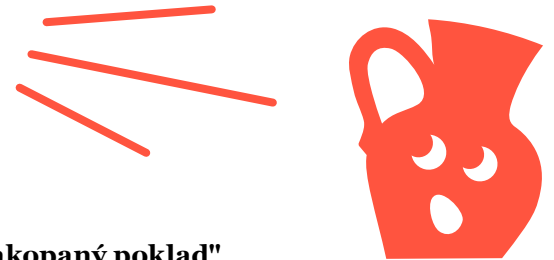
"Vandalové pokáceli doubek na Figuře"

Není to pravda. Doubek musel být odstraněn, protože při rekonstrukci Božích muk, o které jsme vás informovali v minulém čísle HL, bylo zjištěno, že kořenový systém tohoto stromu ohrožuje statiku sakrální stavby. Místo doubku zde budou vysazeny dvě lípy, a to tak, jak z historického kontextu u takovýchto staveb vyplývá (ve tvaru trojúhelníku se stavbou).

Touto cestou chceme poděkovat za poskytnutí finančního daru obci jedné hrdějovické rodině, která se tak stala patrony těchto nově vysazených lip.

"Na návsi je zakopaný poklad"

Je, a není to pravda. Podle záznamů v naší kronice byly 25. května 1919 na návsi v blízkosti kaple zasazeny čtyři „lípy svobody“. Pod kořeny jedné z nich byla při sázení uložena láhev s pergamenovým papírem s podpisy občanů, kteří se slavností sázení lip zúčastnili. Je to poklad, ale duchovní, nikoliv materiální.

U cesty do Opatovic porostou jeřáby sázené dobrovolníky

Poslední roky se hodně mluví o významu dřevin v zemědělské krajině. Stromy zvlhčují vzduch ve svém okolí a zmírňují teplotní výkyvy.

Vzrostlý listnatý strom dokáže zachytit až 2 tuny prachových částic za rok a postupně je odvede zpět do půdy. Díky svému kořenovému systému umožňují zasakování vody a tím přispívají k doplňování podzemních vod. Zlepšují kvalitu půdy. A v neposlední řadě ukládají skleníkový plyn CO₂ do dřevní hmoty, čímž pomáhají ke zlepšení klimatu.

V březnu minulého roku díky souhlasu obecních zastupitelů mohla obec zažádat o dotaci z Programu péče o krajinu na výsadbu patnácti jeřábů ptačích. A žádost byla úspěšně podpořena. Bohužel samotná výsadba proběhla v době, kdy se zhoršila koronavirová situace. Nemohli jsme tedy sázet stromy společně s dětmi ze školy ani školky. Narychlo jsme domluvili několik dobrovolníků. Stanovili jsme si rozestupy, jak časové, tak prostorové, a společně, i když každý zvlášť, se nám podařilo stromky zasadit. Vzhledem k situaci jsme sázeli v rouškách a rodinných skupinách. Moc ráda bych poděkovala dobrovolným hasičům za pomoc s dovozem stromků a následné zalévání. Drobná mrzutost je ta, že dodané jeřáby nejsou předem požadovaný jedlý kultivar. Vzhledem k deštivému počasí nemohl školkař na podmačené pole zrovna do míst, kde tuto odrůdu má. Když se to ale řeší v době, kdy jsou všechny práce i dobrovolníci domluvení, těžko změníte plány. Věřím, že i přesto budou nové jeřáby podél cesty do Opatovic dělat radost kolemjdoucím (pozn. o vysazení aleje se také dočtete v příspěvku Ohlédnutí za společenským životem).

Obnovíme polní cestu?

Vzhledem k pozitivnímu ohlasu přemýšlíme o dalších výsadbách. Obec Hrdějovice vlastní uprostřed zemědělské krajiny pozemky, které bývaly dříve polními cestami. Spojovaly jak obě obce, tak umožňovaly přístup k tehdy drobným políčkům. Tyto časy jsou už pryč a z hlediska dnešního přístupu v zemědělství není možné všechno vrátit do starých kolejí. Je ale možné v součinnosti s hospodáři vrátit alespoň něco.

Podél stružky, která vede napříč zemědělskou krajinou, již drobné ostrůvky s mladými stromy a křovinami jsou. Na tomto pozemku patřícímu obci vidíme další možnost výsadeb. Pokud tomu budou zastupitelé nakloněni, mohli bychom opět zažádat o dotaci a vysadit více stromků než loňský rok. Podél stružky by tak mohla vzniknout pěšinka pro vycházky, venčení nebo běhání. Byla by to nová možnost trávení volného času mezi Hrdějovicemi a Opatovicemi.

Odvážnější a pro obyvatele Hrdějovic i Opatovic prospěšnější by bylo znovuobnovit polní cestu vedoucí napříč velkým lánem. Chápeme omezení, která by vznikla pro hospodáři zemědělské družstvo rozbitím jednolitého pole. Myslíme si ale, že by se dala navrhovaná obnova polní cest domluvit ke spokojenosti všech. A občanský i soukromý zájem by se povedlo sladit. Vznikla by tak příjemná možnost pro pěší, bezpečné vycházkové místo a nová propojka obou obcí. Rozdělením zemědělské plochy výsadbou stromů a keřů by se snížila větrná eroze, zvýšila potravní nabídka hmyzu i ptactva. Ptáci by přirozeně pomáhali s hmyzími škůdci, draví ptáci zase s hraboši. V dnešní době vnímáme svoje okolí mnohem intenzivněji než kdy jindy. A máme příležitost svůj katastr měnit k lepšímu. Využijeme ji?

Jitka Štěrbová

*Patroni vysazují svůj strom u cesty do Opatovic.
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice*

Svatá Anna chladna z rána

aneb Co znamená jmenovat se Anička

Krásné jméno Anna bylo a je stále v oblibě nejen v Čechách a na Moravě, ale i v mnoha světových jazycích, a i v češtině má řadu podob. Jde o křesťanské jméno, které má svůj původ (stejně jako jméno Hana) v hebrejštině. Pochází ze slov „channah“ či „chana“, která se významově překládají jako „milá“, „milostivá“ či „milostiplná“. Svátá Anna (též svatá Anna Samodruhá, či svatá Anna Samotřetí) a svatý Jáchym byli údajní rodiče Panny Marie a tedy prarodiče Ježíše Krista.

V kanonických evangeliích, která tvoří Nový zákon, o nich však zmínky nejsou, ale i přesto se svatá Anna stala ochránkyní matek a manželství, šťastného porodu, patronkou horníků, mlynářů, truhlářů, tkalců, krejčích, provazníků a také čeledínů. Její ochranou se zaštitila i taková města, jakými jsou Florencie, Innsbruck, Neapol a celé země jako Bretaň nebo Québec, u nás například Annín na Šumavě. Zbožní křesťané se k ní přicházeli modlit za déšť, proti bouřce, ale například i za nalezení ztracených předmětů.

Jmeniny mají všechny Aničky, Ani, Andy, Andulky, Anče, Ančičky, Anče, Ančí, Aninky, Anynky, Nanynky apod. 26. července. V minulém vydání HL jsme poznali, jaké to je být nositelkou krásného jména Marie. Především v zahraničí pak bývá časté spojení Marie a Anny jako Marie-Anna nebo Anna-Marie.

Kde se vzalo přísloví „Svatá Anna chladna z rána“? Naši předkové během staletí vypožadovali, že se horké letní dny koncem července takzvaně lámou a rána jsou studenější. Vymysleli proto výstižnou pranostiku, ve které hovoří o svaté Anně. V létě jsou po svátku svaté Anny nejen chladná rána, ale také delší večery. Právě ty mají chladnější rána na svědomí. Oproti letnímu slunovratu se totiž noci prodlužují o jednu hodinu, takže dochází k dřívějšímu stmívání a postupnému příchodu chladnějšího počasí. Nejstudenější rána jsou často v údolích.

Nositelkou tohoto jména jsou například oblíbené české herečky Aňa Geislerová a Anna Polívková, sympatická dívka Anna Čtvrtníčková z pohádky Anděl Páně 2 či herečka a spisovatelka Anna Kameníková roz. Linhartová, zpěvačka, herečka a moderátorka Anička Slováčková, jako umělecké jméno si jej vybrala i populární česká zpěvačka Luciana Krecarová, známější jako Anna K. Z filmů na nás dosud promlouvá francouzská herečka Annie Girardotová, na sportovním poli se setkáváme s hvězdou jménem Anna Kurniková, slavnou ruskou tenistkou. Anna byla také jménem mnohých královen, například Anna Jagellonská, Anna Rakouská nebo Anna Přemyslovna či Anna Marie Orleánská.

Anny jsou známé i ze světa vymyšlených postav pro malé i velké. Husičky doma neměla v oblíbené lidové písni Andulka šafářova, Ivan Olbrach napsal budovatelskou Annu proletářku a Lev Nikolajevič Tolstoj Annu Kareninu, děti zase spokojeně usínaly po pohádce od Vítězslava Nezvala Anička skřítek a slaměný Hubert. A kdo z nás nedržel palce hodné a trochu vyplašené Ančí z Krkonošských pohádek, kterou nezapomenutelně ztvárnila nedávno zesnulá herečka Hana Maciuchová... A jste-li i vy Anny nebo ji máte v rodině, zajedťte (bude-li to ovšem možné) o prázdninách do Annína na Sušicku, kde se na svůj svátek scházejí Aničky, aby překonaly rekord v počtu dívek a žen stejného jména na jednom místě.

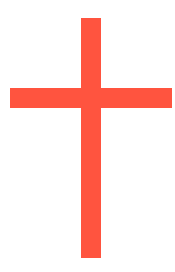
Radka Šulistová, Radek Gális

zdroj:

https://www.lifec.cz/trendy/svata-anna-chladna-z-rana-jak-vznikla-tato-pranostika_136124.html

A víte, kolik žen a dívek v Hrdějovicích a Opatovicích patří mezi nositelky jména Anna?

V Hrdějovicích a Opatovicích žije celkem 14 Aniček, nejmladší je 5 let a nejstarší 86 let.

 **Sousedé,
kteří nás
opustili:**

Jaroslav Bendík
Rudolf Bobák
Jiří Fajtl
Miroslav Fajtl
Žofie Fraitová
Jana Koubová

Václav Korbel
Marta Kubešová
Karel Mazalovský
Jaroslav Suchan
František Záveský

Odpověď z Velké Británie

aneb Jak se stala naše Dětská rada „mezinárodní“

Ahoj, milí spoluobčané, srdečně vás zdravíme poprvé v roce 2021 z Dětské rady obce Hrdějovice. Hlásíme se vám po podzimní a zimní pauze, během níž jsme opět prožívali dobu s přetrvávajícím koronavirem, který byl všude okolo nás.

Z důvodu nařízených opatření a omezení jsme se nadále setkávali se spolužáky pomocí počítačů a webkamer a naši rodičové stále setrvávají na pozicích domácích učitelů. Jedno velké pozitivum jsme přece jen získali – o velký krok dál jsme se posunuli v práci s výpočetní technikou, novými programy a online společnou komunikací. Možná jsme se stali i solidárnějšími a vnímavějšími vůči svému okolí. Také jsme začali přemýšlet o hodnotách života jinak než dříve, protože i my, mladí jsme si prošli a vlastně i nadále procházíme nelehkou životní zkouškou.

Ačkoliv nám pandemie naši činnost zřetelně omezila, pojd'te se s námi přesto podívat na události, které se nepřekazily a ve kterých jsme i nadále pokračovali. K příchodu adventní doby již neodmyslitelně patří tradiční rozsvícení vánočního stromu na návsi v Hrdějovicích a s tím i akce, spojené s tímto večerem, na kterých se každoročně aktivně podílíme. Bohužel nám zákeřný Covid neumožnil uskutečnění tohoto večera. I přesto se nám podařilo, aby naši obec 5. prosince 2020 navštívil Mikuláš se svou družinou. S Mikulášem jsme navštívili, stejně jako minulý rok, náves v Opatovicích a Hrdějovicích a místo u kapličky na Těšíně. Dalším nápadem naší rady, který se později i uskutečnil, bylo zvonění zvonů v Hrdějovicích a Opatovicích na Štědrý den a oznámení tak, pro nás nejmenší a dospívající, neočekávanějšího večera roku. Proto také hrdějovicko-opatovičtí zvoníci rozezněli zvony na návsi a v kapli na Těšíně a svým hlasem se po rozeznění připojil i zvon u základní školy. Adventní a vánoční čas jsme strávili v poklidu se svými rodinami a během tohoto krásného období jsme také přicházeli i na jiné myšlenky než jen na ty, týkající se koronaviru a distanční výuky.

Anglická královna vázy z Hrdějovic asi nepoužívá

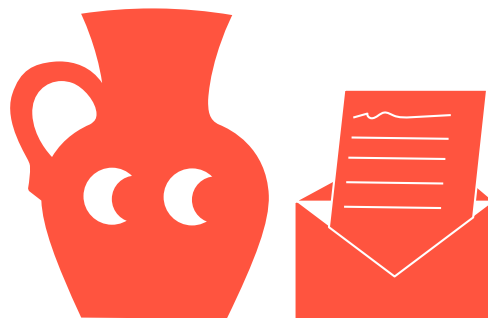
V minulém podzimním vydání Hrdějovických listů jsme vás informovali o tom, že se chystáme navázat spojení s Buckinghamským palácem v Londýně, a skutečně se tak stalo. Po necelém měsíci od odeslání našeho dopisu královně Alžbětě II. jsme se dočkali odpovědi s razítkem Windsorského hradu. Všichni jsme byli velmi zvědaví na obsah dopisu, tudíž jsme ho ještě v den příchodu otevřeli. Při otevírání dopisu byla přítomna i paní učitelka Gábina Andělová, která nám v září se sepsáním pomáhala po překladové stránce do anglického jazyka.

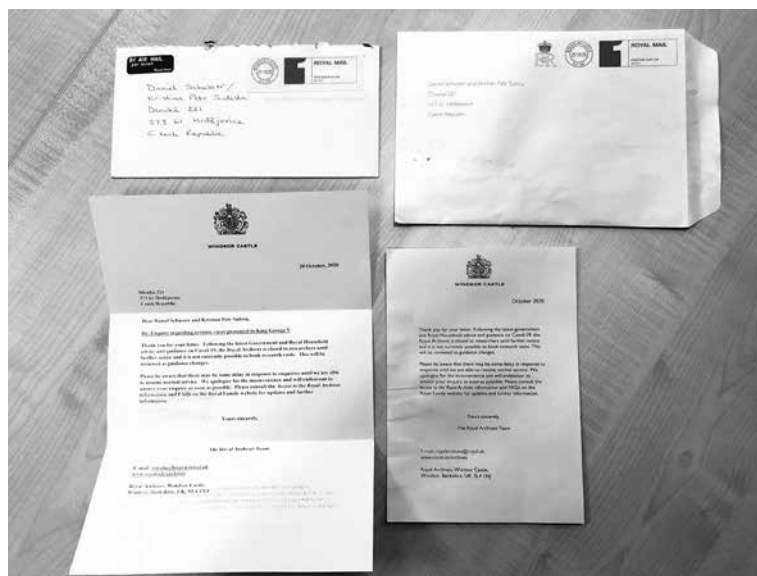
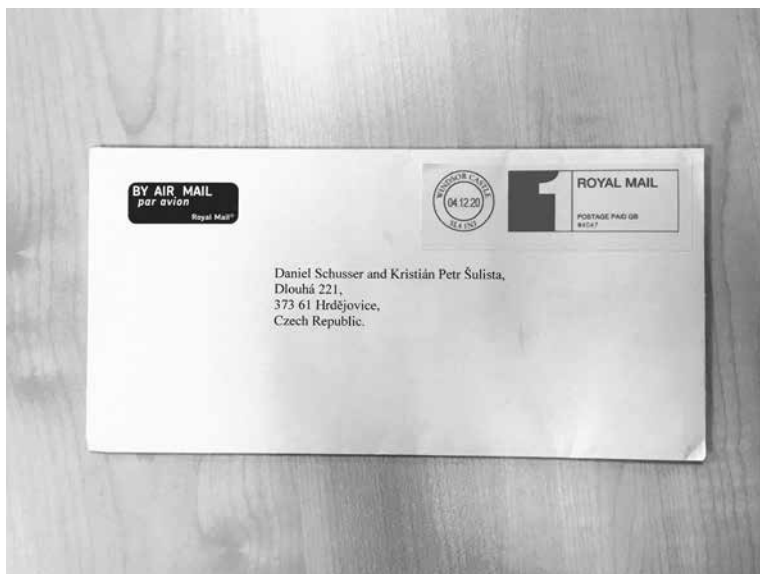
První částí dopisu bylo informování a omluva o tom, že v momentální covidové situaci bohužel není z důvodu vládních nařízení ve Velké Británii umožněn přístup do Královských archivů. Ve druhé části stála příslibená další písemná odpověď, jakmile se situace zlepší a Královské archivy budou opět přístupné.

Nezbývalo nám tedy nic jiného, než vyčkat na další odpověď od Královských archivů. Naše čekání se vyplatilo a v prosinci přišel další dopis s razítkem Windsorského hradu. Neváhali jsme, opět dopis hned otevřeli a byli zvědaví, zdali se ony dvě keramické vázy z naší hrdějovické keramičky skutečně u královské rodiny nacházejí.

Po důkladném překladu dopisu jsme se dozvěděli, že se bohužel námi zmiňované vázy v Buckinghamském paláci nenacházejí, ale že se zde nalézají jiné dary z tehdejší Československé republiky, a to přímo od prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Zároveň jsme ale dostali trochu naděje, neboť nám bylo sděleno, že v souvislosti s epidemiologickou situací nebyly prohledány všechny podklady, které by mohly vést k nalezení váz.

Sice jsme nedostali odpověď, kterou jsme očekávali, nicméně jsme byli velmi rádi a v úžasu, že se v Anglii naším problémem s nebývalou úctou a noblesou zabývali a udělali si čas na děti a mládež z nějaké, pro ně velice vzdálené a neznámé obce. Královskému archivnímu týmu jsme ještě před Vánocemi zaslali děkovný dopis, ve kterém stálo naše poděkování za jejich obětavost a pomoc při řešení našeho problému a přání na prožití pohodových vánočních svátků a všeho dobrého do nového roku 2021. Malinká naděje ještě je a zůstáváme s Buckinghamským palácem ve spojení.

*Děti při otvírání dopisů z Velké Británie prožívaly pořádné napětí.
Foto: Matěj Vodička, Archiv OÚ Hrdějovice*

Nový prostor před základní školou

Jak jste určitě zaznamenali, roste před místní základní školou nový, zelený, veřejný prostor. Možná si říkáte, odkud vznikla tato myšlenka. Byla to právě naše podzimní prosba – zpřístupnit a zkrášlit tento prostor před školní budovou. Zdálo se nám, že je velká škoda toto místo nevyužívat, a tak jsme podali návrh vedení obce. Vedení s nápadem souhlasilo, a tak vznikl projekt, který se na sklonku zimy začal realizovat. Věříme, že až bude prostor v plné kráse, tak se vám všem bude líbit a případně si zde uděláte chvíli na odpočinek a odreagování. I my nejmladší obyvatelé Hrdějovic pevně věříme, že brzy všichni uvidíme „světlo na konci lockdownu“ a že bude opět možné si po vyučování v normálním prezenčním studiu zajít se spolužáky na limonádu, odpoledne na trénink, večer jen tak do kina a prožít mnoho dalších aktivit, které nám nyní zůstávají odepřeny.

Budeme se na vás těšit opět v příštím vydání Hrdějovických listů. Kdybyste měli jakékoliv dotazy, neváhejte a určitě nás kontaktujte, rádi přivítáme mezi sebou další mladé a malé členy naší rady!

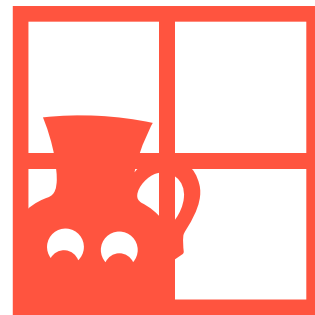
Daniel Schusser, předseda Dětské hrdějovické rady

Dne 7. listopadu 2020 byla na Českém rozhlasu odvysílána druhá reportáž o pátrání po daru královské rodině, kterou naleznete na: <https://budejovice.rozhlas.cz/studenti-z-hrdejovic-na-ceskobudejovicku-navazali-kontakt-buckinghamskym-palacem-8356511>

Kontakt: danny.schusser@seznam.cz

Současná situace očima dětí

aneb Jak prožívají děti z Hrdějovic život s koronavirem

Plusy a mínusy současné doby pandemie zachytili žáci páté třídy ZŠ Hrdějovice ve slohové práci na téma Jak se nám žije v distanční výuce.

Když zavřeli školy, tak jsem si říkala, že distanční výuka bude hrůza, ale už si na ni pomalu zvykám. Nevýhody jsou, že se občas přenos seká, také si někdo vypíná kameru atd. Občas ani nejde spustit aplikace, takže musíte vypnout a zapnout počítač, což zabere taky nějaký ten čas. Nevyhovuje mi to v tom, že si toho tolik nezapamätujete. Výhody jsou, že můžete vstávat později, můžu chodit ven s kamarády a chodit později spát. Raději bych šla do školy.

Anetka

Od začátku roku probíhá distanční výuka. Toto vyučování mě nebaví. Chybí mi škola a děti z naší třídy. Doma je se mnou maminka, která dohlíží, abychom se se sestrou učily. Ze začátku výuky jsem měla problémy s připojením, ale teď už je to v pořádku. Učení na dálku mi vyhovuje pouze v tom, že mám více času na úkoly. Učení na dálku mi nevyhovuje v tom, že když něco nevím, nemám po ruce paní učitelku, která mi poradí. Prostě tato situace je na nic.

Verunka

Ani nevím, jestli mě karanténa baví. Ráno vstanu, nasnídám se, vyčistím si zuby a jdu se připravit na on-line výuku. Pozdravíme se s paní učitelkou a můžeme začít. Po konferenci dodělávám úkoly a jdu na oběd, který nám den předem nachystá mamka. Jsem doma sama s Filipem, někdy si už lezeme pěkně na nervy. Spojením se světem je pro mě malá placka – tablet, který ale nevynahradí vše. A proto se už těším, až vezele zasednu do opravdové školní lavice! A paní učitelka nám začne vyprávět veselé příhody o svém pejskovi.

Kristýnka

Z Číny se do celého světa rozšířil koronavirus. Zavřely se restaurace, hotely, kadeřnictví a mnoho dalšího. Také školy se zavřely a my jsme se museli učit distančně přes počítač. Špatné je, že se toho moc nenaučíme a musíme neustále sedět u počítače. Často jsou problémy s technikou. Naopak dobré je, že nemusíme tak brzy ráno vstávat. Paní učitelka nám pošle úkoly a my jí je během dne posíláme na kontrolu. Každý den máme také on-line hodinu. Když potřebuji pomoc, zavolám mamce nebo paní učitelce. Ve škole je to lepší.

Mates

Ráno vstávám v 7 hodin. Udělám si ranní hygienu a začnu si dělat úkoly. Když je udělám, uklidím si a připravím se na on-line hodinu. Když je 8 hodin, zapnu kameru a připojím se. Když ji mám za sebou, je většinou oběd. Po obědě se jen tak válím a odpočívám. Potom jdu ven s kamarády. Pak se vrátím domů, naučím se na druhý den a jdu spát.

Matyáš

Škola bez školy. Je to velmi zvláštní doba. Distanční výuka je zajímavá, hodně mě baví hodiny s naší paní učitelkou, ale i tak bych raději byla ve škole s kamarády. Co je výhoda? Někdy mohu déle spát a také mám víc času starat se o našeho pejska. Když si nevím rady s úkoly, tak mám doma bráchu a tat'ku, kteří mi vše vysvětlí. Jsou také doma. Brácha má distanční výuku a tat'ka home office. Když máme on-line výuku, tak je nevýhoda, že někomu se nejde připojit, někomu nefunguje mikrofon, někdy se to seká a jde nám to pomaleji než ve škole. I když jsme všichni více spolu doma, chybí mi výlety, na které jsme dříve často jezdili. Škola mi chybí a těším se, až se opět vrátíme do školních lavic. Také mi vadí, že nemůžeme chodit do kostela, protože se bojíme nákazy. Ale nejvíce se bojím o své prarodiče, hlavně o mou babičku, které je už přes 80 let. Hodně mi chybí balet, našťastí tanec, který mám také ráda, mohu trénovat s bráchou. Přeji si, aby byla škola se školou.

Dori

Pokud přemýšlím o distanční výuce, má své výhody, ale bohužel i nevýhody. Doma jsem s bratrem Matějem. Každý máme zabraný pokoj v našem bytě, kde máme každý svůj notebook a hlavně klid na on-line hodinu. Rodiče chodí do práce a my se staráme o sebe a ještě navíc o naši malou sestru. Vyzvedáváme ji totiž každý den ve škole. Potom ji doma hlídáme, dokud nepřijde mamka z práce. Naučil jsem se být více samostatný. Připravuji si také sám během dne jídlo a uklízím nádobí v kuchyni. Chybí mi kamarádi ze třídy a z fotbalu. Mám teď méně pohybu, protože zrušili tréninky. Často sedím s bratrem u počítačových her a mamka se pak na nás zlobí.

Štěpán

Jediné, co je dobré na on-line výuce je to, že nemáme 5 hodin jako ve škole, ale máme třeba hodinu a půl. Ale raději bych chodila do školy než být doma. A když probíráme novou látku, to bych byla úplně nejradši ve škole. Nemám ráda na on-line výuce, že mě někdo stále ztlumuje, a taky, že musíme vstávat v 8.00 nebo i dřív. A když máme hodinu v 8.00, tak se nestíhám nasnídat. A třeba, když venku sněží a napadne hodně sněhu, tak si udělám úkoly a potom jdeme s bráchou ven stavět sněhuláka a iglú.

Míša

Můj názor na distanční výuku? Výhodu vidím v tom, že nemusím brzy vstávat, abych byl v 8 hodin ve škole. Naopak nevýhoda je v tom, že si všechny úkoly musím dělat sám, také mi chybí kamarádi. Divné je pro mě mluvit do počítače a koukat do kamery. Štve mě, že všude musím nosit roušku. Po pravdě se docela těším, až všechno bude při starém. Myslím si, že jsme první na světě, co tohle zažívají. Zkrátka, je to pro mě docela divné.

Martin

Distanční výuka mě baví. Já na distanční výuku využívám tablet. Chybí mi kamarádi, školní výlety a přestávky. Distanční výuka mě baví z toho důvodu, že můžeme být doma. Pomáhá mi doma kočka nebo tat'ka, občas má volno. A když mám hotovo, tak pak hraji na počítači. Ale nejlepší je, že můžeš spát, jak dlouho chceš a taky můžeš chodit spát, v kolik chceš. Když mám náladu, tak čtu knihy. A až zase povolí školy, tak tedy budeme muset jít do školy. Distanční výuka mě baví, ale ve škole je to lepší.

Lukáš

Corona virus je strašná věc. Řadí po celém světě a nás děti nutí být zavřené doma. Někomu to vyhovuje, ale já – Filip Šťastný – jsem z toho nešťastný. Do 15.00 hodin bývám sám, mamka chodí do práce a tat'ka je daleko. Je mi doma smutno. A náš hafan Roxy mi kamarády nenahradí. Někdy se sice vídáme a lítáme venku, ale to není ono. Raději bych chodil do školy. Chybí mi atmosféra třídy, spolužáci i paní učitelky. Doufám, že se brzy do školy vrátíme, tato výuka se mi opravdu nelíbí.

Filip

Když jsem doma, jsem rád, že nemusím brzy vstávat. Naopak mi zase chybí kamarádi. Nebaví mě učit se přes počítač, raději bych byl ve škole. Jsem doma s celou rodinou. Hrajeme deskové hry, někdy se zase nudím. Občas si s mamkou ležeme na nervy. Přesto je maminka moc hodná. Skoro každý den chodím ven. Na kolo nebo s kamarády do lesa. Covid – 19 mi zkazil celou pátou třídu.

Patrik

Kvůli koronaviru máme již skoro rok distanční výuku. Doma se se mnou učí mamka a někdy i tat'ka. Prima na distanční výuce je, že si můžeme přispat. Ale mám problémy s technikou. Někdy mi nefunguje zvuk a děti mě ztlumují a někdy i vyhodí ze schůzky. Ale chybí mi výtvarná výchova nebo hudební výchova. Když mi skončí on-line hodina, tak si jdu lehnout nebo si jdu vyrábět a po obědě jdu s kamarádkami ven. Doufám, že se brzy vrátíme do školy.

Verča

Během distanční výuky mi chybí kamarádi a kolektivní práce. On-line výuka mě baví víc než být ve škole. Výhodou je, že domácí úkoly mohu mít hotové dříve než ve škole. Někdy si myslím, že mám úkoly správně napsané a pošlu je paní učitelce. Když přijdou rodiče domů, tak zjistí, že tam mám někdy chyby a paní učitelka mi to napíše. Občas musím paní učitelce zavolat, protože potřebuji něco vysvětlit, abych to správně pochopil. Připojení k internetu mám dobré, a proto nemám problémy s on-line výukou. Velkou výhodou je, že rodiče vidím více času, než když chodím do školy. Někdy jsem doma sám, ale jsem už velký. Často si hraji s naším pejskem Maxíkem. On-line výuka mi vyhovuje.

Kuba

Distanční výuka má z mého pohledu více výhod. Když nezačínáme v 8.00, můžu vstávat později než bych vstávala v běžném režimu. Celkově trávíme učení méně času, zbývá mi tedy více času na koníčky. Při distanční výuce bývám nejčastěji u babičky, protože máme s bráchou videokonference ve stejný čas. Baví mě se před videokonferencí připojit dříve a bavit se se spolužáky. Distanční výuka mě naučila více samostatnosti, úkoly si dělám sama. Díky karanténě jezdíme k tat'kovi o den dříve. Nevýhodou je, že se doma nudím, proto jsem více času na telefonu. Nebaví mě, že nemůžeme cestovat a potkávat se s ostatními. Kvůli více videokonferencím denně musím častěji hlídat čas.

Andy

Chybí mi kamarádi a paní učitelka a radost. Prima je, že mohu spát někdy do 9.00 hodin. Jsem doma s mamkou, protože marodí, a s babičkou. Je mi smutno, že nemohu jít ven s kamarády a ani do města. Vše je zavřené, ani nemohu jít do kina. Technika mi funguje výborně, neseká se mi to. Jenom občas mám problém zapnout mikrofon. Moc bych si přál jít do školy.

Pát'a

Jsem doma téměř rok a musím napsat, že mně distanční výuka nevadí. Chodím později spát, ráno nemusím brzy vstávat a po on-line výuce mám volno. Udělám si domácí úkoly a hraji hry na počítači, čtu si knížku. Letošní zima byla moc pěkná, ale já ji strávil se zlomenou nohou. Takže nic moc. Na druhou stranu mi chybí kontakt s kamarády a paní učitelkou. Chybí mi i fotbal a chůze ven. I když školu tolik nemusím, tak se do ní opravdu těším.

Vašek

Kromě středy nemusíme brzy vstávat. Občas můžu spát až do 10 hodin. Angličtina je nejkratší hodina. Zlobí mě, že se mi seká zvuk a obraz v počítači. V pondělí jsme brali novou látku z češtiny a všechno jsem pochopil. Z matematiky jsme opakovali dělení dvojcifernými čísly. Doma je to fajn, ale už se strašně těším do školy.

Honza

Ráno vstávám v 7.00 hodin. Výhoda je, že se nemusím oblékat do džín, ale jednoduše skočím do tepláků. Jdu se nasnídat. Potom se koukám s mamkou na úkoly. Záleží na tom, jestli mám hodinu nebo ne. Když ne, jdu dělat úkoly, když ano, jdu na hodinu. Skončím učení, až když mám vše hotové. V poledne si pochutnávám na výborném obědě od rodičů. Po obědě mám buď doučování nebo gymnastiku. A proto platí, že každý den je začátkem něčeho nového.

Karolínka

Na distanční výuce nemám rád, že občas nestíhám úkoly včas. Během distanční výuky mi chybí třída a kamarádi. Ale když si udělám úkoly rychle, tak si můžu hrát dřív, než když bych přišel ze školy. Doma mi je dobře, ale občas mě to při úkolech rozptyluje. Doma jsou s námi rodiče a někdy i prarodiče. Problémy s technikou mám jen občas, ale jinak je to v pořádku. Baví mě se doma učit, protože při tom můžu jíst. Distanční výuka mi moc nevadí.

Tonda

A na závěr pohled ze 7. třídy

Loni jsem byl žákem 7. třídy, když nás najednou navštívila korona. Upřímně mi to vůbec nevadilo. Sice je víc úkolů, ale je to mnohem zábavnější. Jediné co mě štve je, že se nesmím vidět s kamarády. Mě osobně korona vůbec nezasáhla jak psychicky tak fyzicky na rozdíl od ostatní většiny třídy. Ti to berou mnohem dramatictější. Podle mého to není nic hrozného, jen se to rychle šíří a blokuje to nemocniční lůžka pro akutnější problémy. Těším se, až to bude za námi a já zase budu moci s kamarády chodit ven a hrát fotbal. Všem, co jsou nemocní, přeji, ať se brzy uzdraví.

Matyáš

V lednu si žáci I. a II. třídy užili vyučování i školní družinu

Následující řádky jsou určeny pro všechny, které zajímá dění v naší škole. I přes to, že již od vánočních prázdnin je zavedena distanční výuka pro větší část dětí 1. stupně, naše školička nezažala. Ve třídách a na chodbách to přece jenom počátkem roku zvonilo dětským smíchem. Žáci prvních a druhých tříd měli to štěstí, že i v složité době mohli využívat presenčního vzdělávání. Děti se tak nejenom pilně učily, ale také měly možnost využít společný čas po vyučování. V provozu byla obě oddělení školní družinky.

V lednu se děti s paní vychovatelkou vrhly přímo do víru sněhových radovánek a koulůvaček, stavěly sněhuláky, sjížděly náš bezvadný kopec na lopatách a užívaly si krásy zimní přírody se vším, co k tomu patří, i na procházkách v lese. Venku jsme také načerpali inspiraci na výzdobu školních prostor. Povíдали jsme si o bezpečnosti při zimních sportech, při sánkování, bruslení a lyžování, děti si vytvořily svou knížku, ve které jsou všechny tyto zásady sepsány. Stihli jsme se také věnovat zdravému životnímu stylu a lidskému tělu, studovali jsme kostru, lebku a modelovali jsme lidskou postavu, kostlivce a kosti z vatových tyčinek a alobalu. Poté jsme se vrhli na cestování – ano, opravdu, je to tak – v našem cyklu „Letem světem“ jsme se s družinou vydali do horké Afriky. Děti vytvořily skvělý projekt. Seznamovali jsme se s faunou i flórou, s bájným Baobabem a výškou žirafy. Poznávali jsme zvuky divokých zvířat a pobavili se u nácviku afrických tanců za zvuků pralesa a bubnů.

První měsíc roku jsme si opravdu užili. Zdál se příliš krátký na to, co všechno bychom chtěli ještě poznat, ale není všem dnům konec. V následujícím období také nemáme v plánu zahálku. Budeme se věnovat noční obloze, hvězdám, planetám a nekonečnému vesmíru. Už se na to všichni těšíme.

*Irena Dušáková,
ředitelka školy ZŠ Dr. M. Tyrše, Hrdějovice*

*Děti ve školní družině v lednu nezažaly.
Foto: Archiv ZŠ Hrdějovice*

Učitelky z mateřské školy nezahálejí

*Děti z mateřské školy v Hrdějovicích
Foto: Archiv mateřské školy*

Mateřská škola má přerušený provoz, tak jako jiné školky, od 1. března 2021. Zaměstnanci v této době ale nezahálejí. Vymalovali jsme hospodářskou budovu, provedli úklid veškerých prostor školky včetně dezinfekce, do tříd byly nainstalovány venkovní žaluzie. Paní učitelky připravují distanční výuku pro předškolní děti, které čeká zápis do základní školy. Těší nás, že se do distanční výuky zapojují i mladší děti společně se svými rodiči. Paní učitelky připravují nejenom distanční výuku, ale i hrací prostory, koutky a pomůcky pro děti.

V tomto školním roce se ze všech naplánovaných akcí uskutečnily jen některé: návštěva Mikuláše, Vánoce na nečisto, maškarní karneval, několikrát nás navštívilo divadélko s pohádkami a také chovatel dravých ptáků. Doufáme, že tento neveselý čas pomine, a my budeme moci podniknout alespoň některé naplánované akce s našimi dětmi, k nimž do prázdnin patří oslava Dne dětí, Olympiáda dětí, výlet do ZOO a rozloučení s předškoláky.

Zápis do Mateřské školy Hrdějovice se uskuteční v pátek 7. května 2021 v době od 9.00 do 12.00. Přihlášku si mohou rodiče vyzvednout v mateřské škole, nebo si ji mohou stáhnout z webových stránek školky www.mshrdějovice.cz. Přihlášku je nutné odevzdat nejpozději 7. května 2021 do 12.00.

Přejeme všem pevné zdraví a těšíme se na setkání s dětmi a jejich rodiči.

*Marie Hofbauerová, ředitelka
Mateřské školy Hrdějovice*

Radost v peřinkách

Touto cestou vítáme naše malé sousedky a sousedy, kteří mají právo domovské v Hrdějovicích a Opatovicích.

Štěpán Borovka
Elena Záblická
Anežka Šťastná
Marek Janák
Hynek Walner

Jakub Matoušek
Jan Hynek
Ela Krauskopfová
David Pleskač

Hasiči jsou i v nouzovém stavu připraveni kdykoliv pomoci

Rádi vás opět seznámíme s působením hasičů za uplynulý covidový půlrok, a to jak z pohledu dění ve Sboru dobrovolných hasičů (SDH), tak i z pohledu Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce (JSDHO).

Setrvání koronavirové pandemie a různých opatření mělo i nadále značné dopady na naši činnost, která tímto zůstává výrazně omezena. Avšak i přes tato opatření naši členové spolku loni na podzim opět vyčistili kanálové vpusti v Hrdějovicích a Opatovicích. Opakovaně vás, milí spoluobčané, vyzýváme a prosíme, abyste do kanálových vpustí nevhazovali odpadky, sáčky se psími exkrementy a jiné předměty, protože na ty slouží odpadkové koše k tomu určené.

Kvůli nepříznivé situaci jsme nemohli uspořádat pravidelné akce spojené s podzimním a zimním obdobím, zejména Výroční valnou hromadu našeho SDH a ze začátku roku i ples SDH, který už byl bohužel zrušen i v minulém roce. Pevně doufáme a věříme, že se situace během letošního roku stabilizuje a následující Výroční valná hromada a ples se již uskuteční.

S velkým zármutkem v srdci jsme museli přijmout zprávy o tom, že naše řady SDH navždy opustili dva dlouholetí členové, a to bratr Jiří Fajtl a bratr Jaroslav Bendík starší. Pánové, vzpomínáme na vás, odpočívajte v pokoji.

Pozastavené jsou stále i přípravy a tréninky našich soutěžních družstev na letošní sezónu. Bohužel si nemůžeme být jisti, že se soutěžní sezóna vůbec uskuteční. Zajisté nikdo z nás netušil, že se epidemie v naší republice bude vyvíjet takto nepříznivě. S napětím jsme sledovali nejnovější aktuality a zprávy. Postupem času přicházela další, přísnější opatření, se kterými ne vždy mnozí z nás souhlasili. Avšak jak jsme již všichni zjistili, právě dodržováním těchto opatření napomůžeme pozvolnému zlepšování, které si všichni přejeme.

Dobrovolní hasiči bojovali se sněhovou nadílkou

I jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se musí řídit protiepidemickými opatřeními, a proto je naše činnost částečně omezená. Přesto je jednotka plně připravena komukoli, kdykoli a kdekoli pomoci. Stále provádíme údržbu svěcené techniky a agregátů pro zajištění stále a plně akceschopnosti. I když je tato údržba z důvodu omezeného stýkání osob složitější a časově náročnější, provádíme ji pravidelně.

S ohlednutím na uplynulé čtvrtletí jsme zasahovali zatím u jednoho případu kategorie technické pomoci – odstranění spadlého stromu. Z důvodu onemocnění Covidem-19 zaměstnanců obce, kteří mají na starosti odklizení sněhu z chodníků, jsme byli vedením obce požádáni o pomoc při řešení této situace. Neváhali jsme, vybavili se hrably a vrhli se na odklizení sněhu.

Dále jsme, na základě prosby paní starostky, několikrát prováděli čištění pozemních komunikací v naší obci. Důvodem znečištění bylo konání četných geologických a stavebních prací v lese, po kterých zůstávaly na silnicích nánosy bahna.

Veliké díky patří všem zasahujícím členům jednotky, kteří jezdí na výjezdy a pomáhají našim spoluobčanům při ochraně jejich majetku.

Na závěr bychom chtěli popřát všem našim spoluobčanům odolnost, ať se nám daří vyrovnávat se vším, co nás potká, a dále i nezdolné zdraví a energii, se kterou překonáme současnou situaci.

*Za SDH a JSDHO
Daniel Schusser*

Velmi rádi mezi sebou přivítáme všechny nové zájemce starší 18 let, kteří by chtěli navázat kontakt, spolupracovat a zapojit se tak do činnosti zásahové jednotky obce. Pro bližší informace kontaktujte velitele zásahové jednotky pana Zdeňka Bauera na tel. 723 192 408.

*Tatra 148 při čištění pozemní komunikace od nánosu bahna
Foto: Archiv SDH a JSDHO Hrdějovice*

Přípravky Slavoje Hrdějovice uspěly v turnajích přerušené sezony

Stejně jako v předchozích vydáních vás informujeme o aktivitách Slavoje Hrdějovice z.s. Máme za sebou opravdu náročný a po všech stránkách „jiný“ rok. Zjistili jsme, kolik takových obyčejných a zcela běžných věcí a aktivit, nad kterými ani nepřemýšlíme a považujeme je za automatické, nám dokáže citelně chybět, když je najednou v tom normálním životě nemáme.

Obvykle míváme za sebou sezonu plnou odehraných zápasů, tréninků a dalších aktivit, ale z důvodu pandemické situace nám od poloviny října 2020 do současné doby není umožněno fotbal provozovat ve všech následujících kategoriích našich mužstev:

mladší přípravka
starší přípravka
mladší žáci
dorost
muži A
muži B

Co se týče našich přípravek, stihli jsme do podzimu sezóny 2020/2021 odehrát několik zápasů a turnajů.

Mladší přípravka:

5 zápasů, všechny s výhrou a skóre 65:16
účast na turnaji ve Zlivi, kde jsme získali **2. místo**

Starší přípravka:

6 zápasů, s 12 body a skóre 59:22
účast na turnaji ve Čtyřech Dvorech s výsledkem = **1. místo**
turnaj ve Větrovech s výsledkem = **2. místo**

Pokud nám pandemická situace dovolí, rádi bychom pořádali i letos letní soustředění (2. ročník příměstského tábora) pro děti Slavoje ve věku od 7 do 13 let, které bude probíhat v termínu 16. až 20. srpna 2021 v areálu hřiště Hrdějovice a přilehlém okolí. Tábor bude zaměřen na rozvoj pohybových a fotbalových dovedností, soutěže, hry, aj. (Přihláška ještě není k dispozici, budeme vás včas informovat.)

Aktuální informace o nás můžete získat na našem webu www.slavojhrdejovice.cz, který průběžně aktualizujeme o zápasy nového fotbalového ročníku apod.

Doufám, že i v této složité době se snažíte ve svém volnu zapojovat vaše děti do sportu, zejména fotbalu, a neztrácíte chuť a motivaci provozovat to, co máme všichni v klubu velmi rádi. Přeji nám do dalšího období mnoho sil, zdravou míru přizpůsobivosti,

abychom vždycky viděli cestu, a samozřejmě tolik otřepané zdraví, které je však nezbytným základem pro všechno ostatní v životě.

Všichni trenéři, asistenti a celý realizační tým se těší na vaši podporu, brzké shledání s vámi v areálu hřiště Slavoje Hrdějovice při trénincích a zápasech našich mužstev.

*Za Slavoj Hrdějovice
šéftrenér mládeže Miroslav Douša*

Několik turnajů stihla letošní sezonu úspěšně absolvovat mladší i starší přípravka.

horní řada: trenér Bohumil Klouda, Jan Krauz, Patrik Stejskal, Daniel Panský, David Jinda, Amálie Janáková, Adéla Horáčková, trenér Miroslav Douša

dolní řada: Martin Mazalovský, Josef Pomije, Šimon Slezák, Jan Labaj, Adam Bendík, Marián Krieg

dole leží brankář: Václav Klouda

Foto: Archiv Slavoje Hrdějovice

Informace a dotazy:

Miroslav Douša: šéftrenér mládeže Slavoj Hrdějovice z.s.,
trenér UEFA licence B, e-mail: m.douša@seznam.cz,
mobil: 603 782 307

"Život u hlíny byl krásný"

přiznává bývalý hrnčířský učeň z Hrdějovic Karel Příhoda

Letos 12. února zemřel přesně v den svých 86. narozenin keramik Karel Příhoda. Hovořili jsme spolu telefonicky naposledy loni na podzim při zpracování tohoto článku pro Hrdějovické listy.

Loňská prázdninová výstava hrdějovické keramiky v Alšově Jihočeské galerii v Bechyni velice potěšila jednoho z autorů Karla Příhodu (12. 2. 1935 – 12. 2. 2021), jehož díla z 60. let 20. století kurátorka Eva Ballová shromáždila a představila veřejnosti. „Jde o důstojnou prezentaci naší tehdejší práce,“ přiznal v půlce října výtvarník, který zároveň v bechyňských lázních vystavoval i obrazy.

Rodák z Mladého u Českých Budějovic Karel Příhoda prožil v žáru keramických pecí desítky let. „Jako malý kluk jsem nebyl nijak zvlášť řemeslně zručný a táta mě tedy jednou vzal za ruku a odvedl do hrnčířny v Hrdějovicích. Tenkrát tam ještě pracovali Josef a Karel Štěpánkovi, kterým výroba před začleněním do výrobního družstva patřila,“ vzpomínal Karel Příhoda, který se v hrdějovické hrnčířně stal roku 1949 prvním poválečným učněm.

Vůně hlíny, fajfky a potu

Hned jak se v dílně rozhlédl, říkal si, že je to jeho parketa. Viděl kolem hrnčířské kruhy, všude to vonělo hlínou, fajfkami a potem. „Mně se tam líbilo, a tak jsem i zůstal. Vyučil jsem se a později se tam i vrátil dělat,“ pokračoval kumštýř, který úspěšně vystudoval keramickou školu v Bechyni.

„Profesor Bohumil Dobiáš z Bechyně, který se pak stal mým nejoblíbenějším profesorem, byl kamarádem bývalých majitelů hrdějovického hrnčířství bratrů Karla a Josefa Štěpánků. Dělal u nich své práce a dojížděl za nimi. Tam si mě také poprvé všiml. Když potom pan Štěpánek věděl, že chci jít na keramickou školu, poradil mi, abych zkusil udělat z hlíny postavu hrnčíře, kterou přece dobře znám. První sice nestála za nic, ale udělal jsem jich víc a postupně se vypracoval. Když jsem pak přišel k přijímacím zkouškám do Bechyně, byl jsem už vyučený, zatímco ostatní kluci a holky tam šli rovnou ze školy. Měli jsme udělat volnou práci a já se hned rozhodl pro postavu hrnčíře. Ostatní brali hlínu poprvé do rukou, lepila se jim a mazala na ruce, zatímco já už věděl, o co jde, namočil jsem prkénko a do tří hodin jsem měl panáka jako vyšitého,“ vzpomínal Karel Příhoda.

Trefa do černého

Po maturitě dostal umístěnku do Výzkumného ústavu elektrokeramiky v Hradci Králové. Protože věděl, že kluci z Budějovic většinou rukují až na východní Slovensko, přihlásil se v Hradci k trvalému pobytu. Vyšlo mu to, protože po čtyřech měsících narukoval do Prahy. Karel Příhoda sloužil dva roky u strážního praporu. Po vojně se vrátil do rodného kraje a zpátky ke keramice. „S výběrem povolání jsem se trefil do černého. Zůstal jsem u hlíny celý život a ten byl krásný.“

„S výběrem povolání jsem se trefil do černého,“ liboval si keramik Karel Příhoda. Když přestal po povodních v roce 2002 s vypalováním hlíny, věnoval se malířství a psaní básní nebo vzpomínek.

Foto: Radek Gális

Nejdříve nastoupil jako mistr v podniku Calofrig Borovany, kde se vyráběly u lisu tvárnice z křemeliny. „Vydřel jsem tam však jen pouhé čtyři hodiny. Vyfasoval jsem solvinu a montérky, které jsem v náručí nosil halou, kde byl pekelný randál. A pak jsem je šel zase vrátit.“

S partákem Tondou Škodou

Místo toho nastoupil do cihelny v Lišově, kde byl čtyři měsíce, a odtud zamířil v roce 1958 do podniku Sfinx ve Vrátně. „Po roční praxi u pecí jsem dělal mistra v malířně, kde jsem šéfoval asi šedesáti ženským. V té době jsem už jezdil do Hrdějovic pro hlínu, kde jsem potkal i svého budoucího dlouholetého partáka Tondou Škodou. Dělal tam mistra a přemluvil mě, abych šel za ním. V roce 1960 jsem tedy nastoupil do Jihotvaru jako vývojář a vrátil se znovu tam, kde jsem začínal roku 1949 jako učedník. Následujících třicet let pak bylo mých nejkrásnějších i nejplodnějších.“

Ve fabrice oba začali obměňovat sortiment a místo popelníčků a kouřících chaloupek se dostali až k vyhlášené režné nebo selské keramice. „Tonda byl výborný a o několik tříd lepší než já, 75 procent práce bylo jeho,“ zdůrazňoval Karel Příhoda. „Měl obrovský dar, byl trpělivý a jeho linka a tvar, to bylo něco. Asi v roce 1963 byla Světová výstava keramiky v Praze, kde jsme dostali i čestné uznání.“

Hrdějovický Jihotvar pak léta vyráběl užitkovou i ozdobnou keramiku podle návrhů Antonína Škody a Karla Příhody. Lidé dodnes mají doma například jejich selskou keramiku s modrými vzory. „Rád jsem dělal i do architektury a zhotovil jsem třeba keramicou stěnu do obřadní síně tábořského hřbitova,“ svěřil se Karel Příhoda, který na přelomu 80. a 90. let odešel na volnou nohu.

Změnu přinesla velká voda

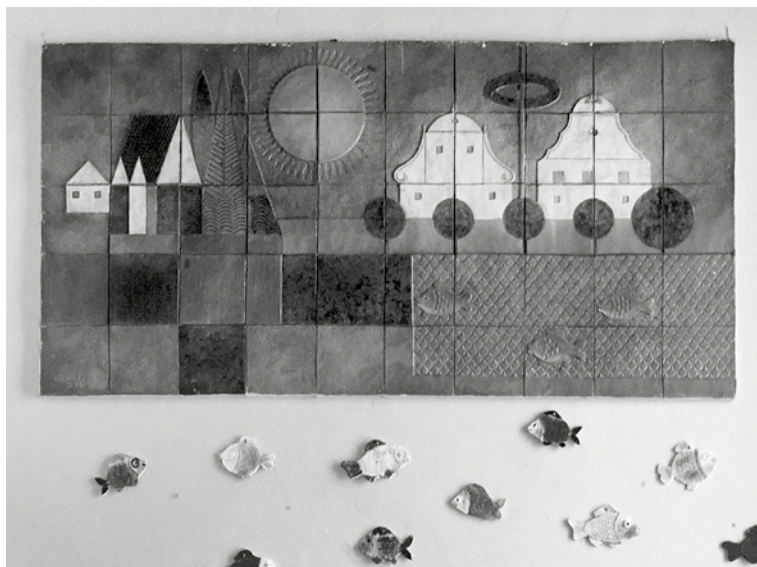
V českobudějovickém ateliéru na rohu Mánesovy ulice dělal až do roku 2002, kdy se suterénem prohnala povodeň a on ze dne na den s keramikou skončil. Potom začal malovat, ilustrovat knížky a psát básně i vzpomínky. „Po hlíně se mi nestýská. Kolikrát to byla nádeničina, dnes mi stačí plátno a štětce,“ usmíval se Karel Příhoda, který rád přiznal, že tři desítky let v Hrdějovicích patřily k jeho nejkrásnějším a nejplodnějším v životě.

Radek Gális

Víte, kde potkáte tvorbu Karla Příhody v Hrdějovicích?

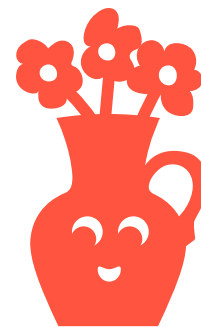
Nástěnný keramický obraz zobrazující motivy selského baroka, jako odkaz na tuto architekturu v Hrdějovicích a Opatovicích, již mnoho desetiletí vítá děti, jejich rodiče a přátele první školní den ve vestibulu základní školy dr. Miroslava Tyrše v Hrdějovicích. Obraz je umístěn na stěně čelně od vstupu nad schodištěm. Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let dvacátého století došlo k jedné ze zásadních stavebních úprav naší školy, při které byl zbourán byt pana řídícího a místo něj postavena kotelná a tak došlo k zavedení ústředního topení. A nejen teplo uvítalo po přestavbě naše žáky a jejich paní učitelky, ale i keramická nástěnná plastika od pana Karla Příhody.

Paní ředitelka základní školy Irena Dušáková k historii obrazu od Karla Příhody říká: „Obraz jihočeské vesnice složený z keramických kachlů byl vytvořen p. Příhodou a následně umístěn do schodišťového prostoru základní školy v roce 1980. Tímto datem je opatřen v levém spodním rohu. K motivu rybníka pak žáci školy v rámci keramického kroužku vytvořili v roce 2018 keramické ryby.”

Keramická výzdoba ve škole
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice

Jubilanti

Naším sousedům, kteří se v roce 2021 dožívají krásného životního jubilea, přejeme hodně radosti a především zdraví a pozitivní energie.

Leden

Miroslav Tvaroh
Marie Korbelová
Marie Auská
Marie Kadounová
Marie Vodová
Marta Volcová
Bohumila Šiandrová

Únor

Marie Starková
Jana Fajtlová
Blažena Kodadová
Josef Oberreiter
Marie Kubatová
Věra Trejbalová

Březen

Karel Attl
Jarmila Čížková
Lenka Goetzová

Duben

Jarmila Sosnová
Jan Trejbal

Květen

Miroslava Štěpánková
Anna Pokorná
Olga Shonová
Peter Hartmann
Josef Kadoun
Dagmar Osovská
Jan Šulda
Blanka Šafářová

Červen

Karel Sebera
Marie Slezáková
Marie Krejčová

Červenec

Marta Bendíková
Václav Palma
Stanislav Pokorný
Eva Dvořáková

Srpen

František Jaš
Jan Volc
František Jiříček
Jitka Jiříková
Milan Pešek

Září

Jaromír Chrástanský
František Zimmer
Ludmila Šimková
Václav Holub
Milena Vítová
Václav Kučera

Říjen

Božena Bürgerová
Hana Rychlíková

Listopad

František Návara
Marie Fajtlová
Jan Šilhavý

Prosinec

Marie Hrubá
Marie Kučerová
Růžena Suchanová

Nejstarší občan v Hrdějovicích se v roce 2021 dožívá 92 let.

Jaká byla atmosféra v Hrdějovicích a okolí v srpnu 1968

V oranžovém vydání Hrdějovických listů (jaro/léto 2020) jsme otiskli výzvu, ve které jsme naše čtenáře prosili o pomoc při hledání vzpomínek na dění v létě roku 1968. Na následujících řádcích se můžete seznámit s tím, co se nám zatím podařilo, i díky vám, odhalit.

Na Borku stavěli zemědělci barikády aneb Vzpomínka na sovětskou okupaci v roce 1968

V únoru 1968, při příležitosti dvacátého výročí dělnického státního převratu, prohlásil první tajemník Ústředního výboru Komunistické strany Československa Alexander Dubček, že jsou ve společnosti potřebné změny, jejichž cílem je tzv. „Socialismus s lidskou tváří“. Tím byl zahájen proces liberalizací nazvaný Pražské jaro. Od dubna toho roku započal program ekonomického uvolnění ve prospěch spotřebního průmyslu. Podporována byla především svoboda tisku, svoboda projevu, svoboda pohybu a připouštěla se už i možnost vlády složené ze zástupců více politických stran. Tyto snahy o demokratizaci společnosti pochopitelně nalezly velkou podporu u obyvatelstva.

Brežněv na drátě

Vedení komunistické strany však nemělo k těmto iniciativám jednoznačný postoj, protože v něm bylo i mnoho odpůrců takových reforem. Vlivu těchto reforem se obávali i spojenci z tehdejšího sovětského bloku. Koncem července a začátkem srpna delegáti Komunistické strany Československa potvrdili Sovětskému svazu na dvoustranných rozhovorech v Čierné nad Tisou svou loajalitu vůči Varšavské smlouvě a slíbili, že potlačí „antisocialistické“ tendence v zemi, nebudou oživovat myšlenku obnovy sociálně demokratických stran a budou kontrolovat tisk opětovným zavedením vyšší úrovně cenzury.

Alexander Dubček měl několik závažných telefonátů s představiteli Sovětského svazu, ve kterých mu bylo jasně řečeno, že současné dění v Československu se ostatním členům Varšavské smlouvy nelíbí a považují jej za ohrožení socialistického vývoje. Dubček namítal, že se jedná o vnitřní věc Československé socia-

listické republiky a že veškeré závazky vůči ostatním socialistickým státům zůstávají v platnosti. Tím ovšem Leonida Brežněv v Kremlu příliš neuklidnil.

Jedné krásné letní noci z úterý 20. srpna na středu 21. srpna 1968 začala invaze spojeneckých vojsk v čele se Sovětským svazem do Československa. Hodinu po půlnoci vyzval československý rozhlas posluchače, aby očekávali důležitou zprávu. Následně se vysílalo Provolání Všem lidu Československé socialistické republiky. Tou dobou projely sovětské okupační tanky přibývají od Kněžských Dvůrů Jubilejní ulicí na Nemanice. Ještě v nočních hodinách předsednictvo Ústředního výboru Komunistické strany Československa přijalo rezoluci odsuzující okupaci.

Československá armáda opět byla občanům československého státu naprosto k ničemu, podobně jako před třiceti lety. Dostala totiž od ministra obrany rozkaz nebránit se a nezasahovat proti okupačním armádám, protože se nepředpokládala podpora ze strany západních států. Postupně byla tedy invazními armádami obsazena všechna větší města v zemi.

Táboření s dělem

Zemědělci na Borku se pokusili vytvořit na pražské silnici barikádu ze staré odstavené zemědělské techniky, jejíž část pocházela také z hrdějovické návsi. Sověští okupační vojáci se utábořili i v lese nedaleko Hrdějovic. Při cestě na Hosín mohli místní občané spatřit u betonového bunkru sovětské dělo. Sovětské vojáky pak potkávali u kaple Panny Marie Těšínské, kam chodili s kanystry pro vodu k místnímu prameni. Lámanou ruštinou se jich pokoušeli ptát na důvody jejich příjezdu do republiky. Dozvěděli se však jenom, že vojáci plnili rozkazy, které jejich političtí komisaři odůvodnili údajnou kontrarevolucí v Československu. O aktuální situaci se hrdějovičtí občané dozvídali především z rozhlasu a z krajského deníku Jihočeská pravda, který v nastalé situaci vycházel několikrát denně v mimořádných vydáních, která byla šířena mezi občany řadou dobrovolníků.

Kolem deváté ráno vysílání rozhlasu umlklo za zvuků střelby sovětské pěchoty. Rozhlas následně přešel do ilegality a od jedenácti hodin pokračoval ve štafetovém vysílání zpravodajství o situaci v zemi, kdy se střídavě hlásila utajená studia po celé zemi. Pracovníci Československé televize, kteří byli vyhnáni sovětskými vojáky z rozstřílených televizních studií, našli nakonec azyl v areálu ČKD Praha a mohli vysílat alespoň zvukem díky rozhlasovému vysílači, krátce předtím zkompleťovanému v blízkém podniku Tesla Hloubětín.

Běž domů, Ivane!

Na zdech, budovách a silnicích se objevovaly různé nápisy jako: Běž domů Ivane! nebo šipka s textem: Moskva 2000 km. Tyto byly ke spatření i na pražské silnici v Nemanicích.

Od 23. do 26. srpna 1968 se konala v Moskvě jednání mezi zadržnými československými politiky a Leonidem Iljičem Brežněvem. Všechny návrhy československých představitelů byly zamítnuty a 27. srpna 1968 bylo vynuceno podepsání tzv. moskevského protokolu, který ze zadržných politiků odmítl i přes soustavný nátlak podepsat pouze František Kriegel. Jak neslavně to s pokusem o demokratizaci socialistické republiky dopadlo, už je obecně známo.

Pavel Macek
(titulek a mezititulky redakce)

Sovětská opasková přezka nalezená na místě pobytu sovětských okupačních vojsk v roce 1968 (v lese za hosínským letištěm)

Foto: Archiv Pavla Macka

PŘEDÁVEJTE VOJÁKŮM VARŠAVSKÉ SMLOUVY!

PROVOLÁNÍ K VOJÁKŮM VARŠAVSKÉ SMLOUVY

Všechn lid Jihočeského kraje bez rozdílu politické příslušnosti stejně jako všechny lid v Československé socialistické republice stojí jednotně za legální vládou, reprezentovanou prezidentem republiky soudruhем Ludvíkem Svobodou, předsedou vlády inž. Oldřichem Černíkem a předsedou Národního shromáždění Josefem Smrkovským.

Jihočeský lid plně uznává politickou linii ÚV KSČ, v jejímž čele stojí soudruh Alexandr Dubček a řada zkušených soudruhů, kterých si vážíme a plně je respektujeme.

Po pozitivních jednáních našich představitelů v Čierné a v Bratislavě je obsazení naší země vojsky Varšavské smlouvy aktem, který neodpovídá leninským zásadám suverenity a svéprávnosti každého státu. Nikdy nepozvedneme zbraň proti vám! Proč přicházíte se zbraní v rukou vy, které jsme až dosud měli za skutečné bratry?

Přesvědčte se sami, že si přejeme pracovat v klidu a bezpečí a převézt nadále přátelské styky s vámi, beze zbraní, na zásadách rovnoprávnosti a respektování státní suverenity a samostatnosti.

Vraťte se do svých zemí, do svých domovů, ke svým rodinám!

Lid Jihočeského kraje

ВООРУЖЕННЫМ СИЛАМ ВАРШАВСКОГО ДОГОВОРА!

ДРУЗЬЯ,

кажется, что вообще не знаете а не понимаете, что нашим нежеланным приходом в Чехословакию случилось. Для вашей информации сообщаем, что весь народ югочешской области, без различия политического мнения, как и весь народ Чехословацкой социалистической республики стоит как один за своим законным правительством, своим президентом Л. СВОБОДОЙ, премьером правительства инж. О. ЧЕРНИКОМ и председателем Национального собрания И. СМРКОВСКИМ.

Югочешский народ верит политической линии ЦК КСЧ — по главе с Александром ДУБЧЕКОМ — и дальнейшими опытными товарищами — которых народ ценит и им доверяет.

После позитивных договорен наших и советских представителей

в Чьерне и Братиславе является оккупация нашей чехословацкой родины не законной, не отвечает ленинским принципам суверенитета и самостоятельности каждого государства.

Никогда не поднимем оружия против вас! Почему вы, наши славянские братья, взяли смертоносное оружие в руки против нас, братской Чехословакии?

Мы вас всегда считали нашими братьями!

Убедитесь, что ждем жить в покое. Не надо нам оружия для укрепления дружбы с вами, как равный с равным.

Просим вас, вернитесь домой, на свою родину к своим дорогим, к своим семьям.

ВСЕ ЖИТЕЛИ ЮГОЧЕШСКОЙ ОБЛАСТИ

AUF RUF ZU DEN HEERN WARSCHAUER ABKOMMEN

Alle Leute des südböhmischen Bezirks ohne Unterschied der politischen Angehörigkeit, so wie das ganze Volk in CSSR steht in der Schlange für die legale Regierung, die mit President Ludvík Svoboda, Centralregierungsvorsitzen ing. Oldřich Černík und Parlamentvorsitzend Josef Smrkovský representiert wird.

Das südböhmische Volk erkennt die politische Linie CK KSČ an der Spitze mit Gen. Alexander Dubček und mit anderen Genossen, die unsere Achtung tragen.

Nach den positiven Verhandlungen unserer Darsteller in Čierná und Bratislava ist die Okupatin unseres Landes mit den Heern Warschauer Abkommen ein Akt, der in scharfem Widerspruch zu leninischen Grundsätzen der Suverenität und Selbstberechtigung steht.

Niemals heben wir die Waffen gegen Sie!

Warum kommen Sie zu uns an mit den Waffen, welche wir bis zu Heute als Brüder halten?

Überzeugen Sie sich, dass wir in der Ruhe und Sicherheit arbeiten wollen und weiter die friedliche Beziehungen mit dem deutschen Volk festigen wollen. Selbstverständlich ohne Waffen, auf Grundsätzen der Suverenität und der Selbstberechtigung.

Kehren Sie sich nach Hause zu ihren Familien zurück.

Das Volk des südböhmischen Bezirks

Leták určený pro vojáky okupačních vojsk
(vyšel jako příloha mimořádného vydání Jihočeské pravdy)

Sovětská pozorovatelná je památkou na okupaci v srpnu 1968

Také chodíte na procházku k naší „borovici“? Všem z Hrdějovic a okolí je známo, kde se tento strom nachází. Pro neznalého čtenáře upřesňujeme, že místo, o kterém hovoříme, je v kopci nad Hrdějovicemi po levé straně asfaltové cesty vedoucí z Hrdějovic na Hosín. Tento jedinečný strom je orientačním bodem, který při dobré viditelnosti můžete vidět i z rozhledny na Kleti, a i díky tomuto bodu dokážeme určit, kde jsou Hrdějovice. Naopak pohled od borovice přináší kolemjdoucímu či jedoucímu nádherný zážitek, neboť Hrdějovice, ale především České Budějovice má jako na dlani. V sedmdesátých letech 20. století, když v zimě napadl sníh, sjížděly hrdějovické děti na lyžích od borovice z kopce dolů, a pokud měly dobře namazáno, mohl je zastavit snad jen vlak, neboť po Těšínské ulici bylo možno dojet až ke kolejím, což je dnes nepředstavitelné a především velice nebezpečné, nejen vzhledem k dopravní zátěži. Nedílnou „součástí“ borovice je pak zvláštní nenápadná stavba, která vždy lákala a stále láká k průzkumu jak děti, tak dospělé.

Tábořiště s biografem

Traduji se různé mýty, ale pravda je taková, že se píše srpen roku 1968 a Hrdějovice se stávají atraktivním místem pro sovětské vojáky. Ti v rámci okupace Československa toto místo vyhodnotili jako strategické pro kontrolu dané oblasti a na několik týdnů zde zřídili své tábořiště, a to právě na poli vpravo od cesty z Hrdějovic na Hosín, tj. naproti „naší“ borovici. V tomto táboře měli sovětské vojáky dokonce biograf.

Druhý tábor byl u Borku kolem borecké cihelny a hájovny a další pak za Kyselou vodou kolem bývalé rasovny. Z posledních dvou táborů zbylo mnoho zákopů, okopů a výhlubní po zemljankách. V těchto třech táborech žili ruští vojáci jeden až dva měsíce, poté se přesunuli k Chotýčanům. Je zajímavé, že tato událost v hrdějovické kronice není zaznamenána, alespoň se nám ji nepodařilo dohledat. Proto vás pamětníky znovu prosíme o jakoukoliv vzpomínku na tyto dny roku 1968 v Hrdějovicích a jejich okolí. Zároveň děkujeme těm, kteří nám již své vzpomínky poskytli.

Nejen, že si zde sovětské vojsko zřídilo tábor, ale také zde byla zřízena betonová pozorovatelná, která je dodnes jediným viditelným důkazem jeho přítomnosti.

Historik Jan Ciglbauer ve svém článku z roku 2015 pod názvem Ruské pozorovatelná o této stavbě píše: „Vlastní pozorovatelná je obdélníkového půdorysu o vnitřních rozměrech 2 x 3 m, světlost je asi dva metry. Stěny jsou vybetonované na místě (tedy žádný prefabrikát) a jsou silné 30 cm. Stropní deska byla na objekt pravděpodobně osazena zvlášť jeřábem, je silná asi 22 cm a obvodové stěny přesahuje o 15 cm. Vchod je z jižní strany (od Těšína) v pravé části stěny a sahá až ke stropu. Rám dveří je široký (vnitřní šířka) 60 cm. Původní plechové dveře natřené na černo s obyčejnou klikou jsou dokonce na svém místě, jsou otevřeny dovnitř. Vchod je zakryt plechem a zavezen zeminou. Hned vedle vchodu je dlouhý pozorovací průzor a za rohem, v západní stěně, je druhý kratší. Uvnitř jsou u dvou stěn s průzory dochovány stoly.

Interiér byl bíle natřen a průzory se zevnitř uzavíraly ocelovými rámy, ve kterých bylo plexisklo (nebo sklo?), což umožňovalo pozorování i po uzavření. Rámy se sklápěly dolů a byly ve stěnách uchyceny panty. Rámy jsou dodnes dochované. Zvenku se pak průzory uzavíraly plechem sklápaným opět dolů na pantech, po kterých zbyly pod průzory otvory s drobnou výdřevou a jedním takovým otvorem nad průzorem pro uchycení plechu. Průzory jsou ocelové, tvořené svařenými U nebo L profily. Ve stěně s vchodem jsou nad dlouhým průzorem navíc v řadě tři kruhové díry skrz stěnu, průměru 2 cm. Stropní deska je pokryta asfaltovou izolační vrstvou, na které je pak silná vrstva hlíny pro kamufláž.“

Pro poučení z dějin

Pozorovatelná u borovice nad Hrdějovicemi je jedna ze dvou dochovaných staveb tohoto typu. Druhá pozorovatelná by se měla nacházet na západním okraji Českých Budějovic u Šindlových Dvorů v místě zvaném Švábův hrádek.

Borovice a pozorovatelná sice nejsou v katastrálním území obce Hrdějovice, nýbrž Hosína, ale nám to nevadí. Ať už toto místo patří kamkoliv, my prostě patříme k němu a považujeme jej za jedno z nejkrásnějších míst v našem okolí (pokud tam neukáznění návštěvníci nezanechají odpadky).

Ano, můžete namítnout, proč ještě pozorovatelná nebyla odstraněna, když nám svou existencí připomíná nehezkou kapitolu našich dějin, ale jsou to právě dějiny, které by nám měly stále připomínat, z čeho je potřeba se poučit a co by se již nemělo nikdy opakovat. Až půjdete na procházku k „naší“ borovici, vyprávějte svým dětem nebo vnoučatům o době, kdy byla vybetonována sovětská pozorovatelná, co nám tato doba přinesla a především, co nám tato doba vzala.

Petr Slezák

zdroj:

<https://www.valka.cz/pozorovatelná-Hrdejovice-byvalý-objekt-armády-SSSR-t110959#390127>

Sovětská pozorovatelná u borovice nad Hrdějovicemi
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice

Osmašedesátý rok v hrdějovické kronice

Zápis v kronice naší obce z roku 1968 přináší tyto informace: V rubrice Společenský život v obci se dozvíme, že „... pořádají-li se veřejné akce v obci společně se složkami, i když vystupuje školní mládež, nejsou tyto početně občany navštěvovány. V rámci školy bylo uspořádáno mnoho zdařilých akcí pro školní mládež. (Klavírní koncert, vystoupení herců JD, návštěvy divadla v Čes. Budějovicích). V uplynulém roce byly uspořádány 4 plesy a 5 tanečních zábav k různým akcím. V jarních měsících loutkář Kopecký sehrál 4 loutková představení pro mládež i dospělé. Dne 10. března byla uspořádána oslava MDŽ, byla veřejná v sále Jednoty“ (dnes sál v hostinci U Kadleců). Také se můžeme dočíst, že v roce 1968 bylo v celé obci položeno potrubí a zavedena voda.

Na straně 198 nacházíme zápis týkající se politického dění v naší zemi: „Politického uvolnění v našem státě využívaly i některé reakční a pravicové živly. Tak došlo k některým přehmatům, které si vytyčila lednová (pozn. red.: V tehdejším Československu se toto označení používalo podle lednového plenárního zasedání ÚV KSČ 1968, na kterém došlo k významným změnám ve vedení strany.) politika KSČ a naše republika byla 21. srpna okupována pěti armádami vojsk Varšavské smlouvy. Docházelo i k tragickým událostem při střetnutí našich obyvatel s těmito vojsky. Nastal určitý chaos a zklamání, přátelství se SSSR bylo ohroženo, narušeno. Lid a národ však zůstal jednotný, klidný a pevný za politikou našich oblíbených představitelů s. Svobodou, Dubčekem, Černíkem a Smrkovským. Tyto osoby se staly meменты našeho národa a nadějí!“

Na konci odstavce je poznámka *Opraveno str. 202. Listujeme tedy kronikou na stranu 202, kde nacházíme opravu se strany 198 v tomto znění: „Po vysvětlení dalších politických událostí se vlastně internacionální pomoc spojeneckých vojsk ukázala v srpnu 1968 jako nezbytná, poněvadž dříve nebo později by došlo v našem národě ke krveprolití. Tehdejší političtí představitelé národa: Dubček, Smrkovský, Černík, by vlastně vedli náš lid do bratrovražedného boje a záhuby.“

O tom, že okupační vojska projížděla naší obcí a dokonce zde rozložila tábořiště, se nedočteme. Proto jsme se obrátili na hosínské, zda v jejich kronice nejsou nějaké informace.

V kronice obce Hosín se o událostech z roku 1968 píše toto: „Kolem naší obce se utábořili ruští vojáci na Borech, pod Pazdernou, kolem letiště, na Hrobčích, na Račici, u Dehutě, na Výhonech i jinde s tanky, radary a děly. Někteří ruští vojáci procházeli naší obcí, hledali černou vysílačku. Když p. farář a V. Adámek je provedli kostelem, přesvědčili se tyto vojáci, že u nás žádná taková vysílačka není.“ Dále se v kronice Hosína píše již jen o tom, že na základě událostí srpna 1968 odjela čs. delegace do Moskvy na jednání s představiteli SSSR. O výstavbě pozorovatelný u borovice a sovětském ležení nad Těšínem také žádná zmínka není.

Hana Lorencová

Nebyli to osvoboditelé

Pro Hrdějovické listy zavzpomínala na srpen roku 1968 paní Marie Petrmanová, která bydlela v Hrdějovicích nad tehdejší poštou na křižovatce ulic Hlubocká a Těšínská (dnes areál „u zmrzliny“). Její tatínek, pan Josef Kopačka, byl v té době vedoucím zdejší pošty a byt nad poštou byl služebním bytem s výhledem na kapli sv. Rocha.

Přistěhovali jsme se do Hrdějovic v květnu 1968, velice dobře si pamatuji na ten strašný čas. Vzhledem k přísnému zákazu, který jsme s mladší sestrou dostaly od rodičů, jsme se nesměly vzdalovat příliš daleko od bydliště. Všude panoval strach. Bylo mi necelých čtrnáct let, to léto rostlo hrozně moc hub a maminka říkala, že když roste hodně hub, bude válka.

Ve středu 21. srpna ráno byla za okny mlha jako mléko, tatínek v noci vymaloval kuchyni, a tak z rádia věděl, že k nám vtrhla Varšavská smlouva. Celý den jsme poslouchali rádio, jak vojska postupovala od hranic Polska, Sovětů a Maďarska a postupně se obsazovala jednotlivá studia a vysílačky Českého rozhlasu. Začínalo se smrákat, když vysílala už jen českobudějovická stanice.

Od výpadovky na Prahu se až k nám najednou z Borku ozvalo dunění tanků. Tentokrát to nebyli osvoboditelé. Rachot tanků se najednou začal blížit. V uličce u návsi problesklo silné světlo reflektoru a za ním tank. Od Borku odbočili nejspíš podle směrovek, které někdo stihl otočit. Před návší ale už žádné ukazatele nebyly. Tank stál a posádka marně hledala někoho, kdo by jí ukázal cestu. Najednou se tank otočil, ne k Českým Budějovicím, ale na druhou stranu, kde jsem stála s dalšími dětmi. Rozprchly jsme se v mžiku před proudem světla. A jak jsem měla z tělocviku vždycky známku jen za snahu, aby mi nekazila vysvědčení, ani nevím, jak jsem se ocitla v tu chvíli za plotem vyšším než já sama, a nebylo to brankou! Tyhle zbloudilé tanky odjely směrem na Hlubokou nejspíš hledat poslední vysílající budějovické rozhlasové studio.

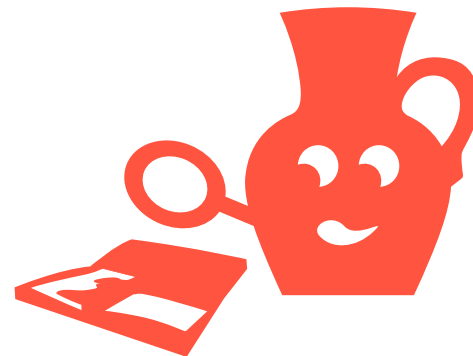
Jak šly týdny, vojáci na projíždějících tancích byli stále hubenější, až i nám jich bylo líto.

Mezi Hrdějovicemi a Hosínem na poli vyrostl ruský vojenský tábor, nad obzorem z něj čněly hlavně tanků namířené na město. Od oné středy už jsme do lesa nesměly a houby sbíral jen tatínek, když doručil poštu na Hosín a pak se vracel lesem domů. Nechtěl nás a hlavně maminku zneklidňovat, ale poděkl se, že tehdy zažil dost „dobrodružných“ setkání s těmito vojáky.

Za deset dní začal školní rok a dojížděla jsem „do města“, plného ručně psaných a malovaných vtipných plakátů a nápisů na všech zdech i výkladních skříních. To byla ta veselá stránka našeho procházení ulicemi, horší už byl pohled na tanky v rozích náměstí, u mostů a na důležitých křižovatkách. Mojí sestře ještě nebylo dvanáct let a dodnes mi hodně závidí ty dva roky, o které jsem to všechno mohla vnímat „dospěleji“...

Marie „Marika“ Petrmanová

Listování historií místních novin

Umíte najít odpověď na otázku: Kdy byly poprvé vydány obecní noviny v Hrdějovicích?

Pokud jste pamětníkem, tak odpověď na tuto otázku by pro vás neměla být velkým tajemstvím. Přestože jsem už také pamětníkem, při hledání odpovědi jsem se netrefila. Potěšující pro mne bylo, že pokud by byla tolerance tři roky, tak se do ní vejdu. Jestli si myslíte, že hrdějovické noviny byly poprvé vydány v roce 1990, v období, kdy se k nám vrátila svoboda slova a tisku, tak jste se netrefili ani do tolerance pěti let, a to žádným směrem.

Díky paní Růženě Kambové, která byla v roce 1995 pověřena vedením obecní kroniky, nalezneme odpověď zcela přesně, neboť vše pečlivě archivovala, jak sama, v souvislosti s historií novin, píše: „Převzala jsem rovněž rozsáhlou přílohovou dokumentaci, uloženou v různých obálkách, označených rokem. Tuto dokumentaci bylo nutno roztrždit a přehledně uspořádat. Tak vznikla i samostatná evidence místního časopisu, nazývaného Hrdějovický zpravodaj.“ Za tuto mravenčí práci související s uspořádáním jak podkladů pro kroniku, tak i dalších historických artefaktů, patří paní Růženě Kambové obrovské poděkování. Právě listováním v jednom z jejích dokonale vytvořených pořadačů jsem zjistila, že jsem se tzv. sekla a naše noviny jsem o tři roky omladila.

Nyní mi dovolu citovat slova paní kronikářky dále: „Vzniku časopisu předcházelo podání žádosti tehdejšími Místními národními výborem (MNV) v Hrdějovicích o povolení k vydávání.“ Již je vám asi jasné, že po roce 1990 se toto neodehrálo, neboť jasnou indicií je pojem MNV. Budeme-li pokračovat v četbě zápisků paní Kambové, tak se dozvíme, že se dochovalo rozhodnutí Okresního národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 2. ledna 1984, jímž se vydávání časopisu povoluje. Dochován je i „návod“, jak si má redakční rada počínat při „realizaci státní kulturní politiky“. Jak paní kronikářka uvádí, shora zmiňovaný „návod“ zůstává pouze svědeckou výpovědí o době, ve které byl vydán. A nyní již znáte správnou odpověď, kterou je rok 1984.

Mrazík v hrdějovickém kině

A co bylo obsahem prvního vydání Hrdějovického zpravodaje? Úvodní slovo náleželo redakční radě, po něm následovala analýza plnění socialistického závazku na rok 1984 na počest 40. výročí Slovenského národního povstání. V rámci tohoto bloku se dočteme nejen o investičních akcích, ale i o těch neinvestičních – v rámci akce „Z“. Také si můžeme přečíst stat' pod názvem Ve škole i za školou, kde se dozvíme o tom, že místní škola v tomto roce slaví 50. výročí zahájení své činnosti. Následují články o činnosti Jednotného zemědělského družstva Dukla Hosín a o keramice z Jihotvaru a čtenáři jsou seznámeni se společenským děním pod názvem Organizace Národní fronty s podtituly – TJ Slavoj, Československý červený kříž, Svaz požární ochrany, Socialistický svaz mládeže, Český svaz invalidů a Český svaz žen.

Na poslední straně se dozvíme, kdo se v roce 1984 dožívá významného životního jubilea. A chcete vědět, co bylo na programu hrdějovického kina, které pořádalo filmová představení vždy od října do konce března? Byla to 17.2. Honzíkova cesta, 7.3. Sůl nad zlato, 16.3. Mrazík a 30.3. Na pytlácké stezce. Pomyslnou tečkou za celým vydáním bylo upozornění, že není dovoleno volné pobíhání psů (pozn.: toto upozornění se opakuje i v následujících číslech).

Kde se vzaly Hrdějovické listy? Do října roku 1999 vycházel místní časopis pod názvem Hrdějovický zpravodaj. Dne 18. dubna 2003 Obec Hrdějovice dostala potvrzení od Ministerstva kultury České republiky o evidenci periodického tisku Hrdějovické listy pod evidenčním číslem E 14418. Pod tímto názvem se tedy obecní zpravodaj poprvé dostal k rukám čtenářů v říjnu roku 2003.

Pátrání pokračuje...

Nikde se mi nepodařilo dohledat, kdo je autorem úvodního loga, které v mírných modifikacích přetrvalo až do současné doby. Tím jsou naše hrdějovické noviny jedinečné. Zná někdo z našich čtenářů či pamětníků autora? Pomozte v pátrání po této osobě! Děkujeme.

Radka Šulistová

Vysvětlení pro mladší čtenáře:

Co je MNV

Místní národní výbor (MNV) je označení národních výborů, které vykonávaly v Československu v letech 1945–1990 samosprávu obcí (předchůdci současných obecních úřadů).

Co znamená akce „Z“?

Akce „Z“ byla v Československu v dobách komunistického režimu neplacená pracovní činnost obyvatel. Jednalo se o výpomoc v oblastech, kde státní či obecní správa tyto úkoly nezvládla (ať již z finančních důvodů, nebo v důsledku špatného plánování).

Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/>

ŽIVOTNÍ JUBILEA NAŠICH OBČANŮ

V r.1984 se dožívají 75 let:

27.2. Marie Bendeová, Opatovice čp.28
16.6. Alžběta Juřčíková, Hrdějovice čp.174
23.6. Anna Hlubáková, Hrdějovice čp.67
25.9. František Jirík, Hrdějovice čp.63

80 let se dožívají:

14.2. Josef Štěpánek, Hrdějovice čp.72
5.8. Marie Korbáčová, Hrdějovice čp.50
10.8. Tomáš Sinek, Hrdějovice čp.19
28.8. Helena Irová, Hrdějovice čp.142

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví a životního optimismu.

KINO PRO DĚTI

Pro zlepšení kulturní minulosti zahájila v letošním roce Osvětová beseda pravidelné promítání dětských filmů. Tato akce je prováděna za příkladné pomoci SSM, jehož členové zajišťují přípravu místnosti.

Program kina:

17.2. Honzíkova ocena - ČSSR
2.3. Sál nad zlato - ČSSR
16.3. Mrazík - ČSSR
30.3. Na pytlácké stezce - ČSSR

Filmová představení skončí v březnu a znovu bude promítání zahájeno 5.10.1984.

Redakční rada děkuje všem dopisovatelům, kteří přispěli do 1.čísla Hrdějovického zpravodaje a těší se na další příspěvky.

UPOZORNĚNÍ

MNV upozorňuje, že není dovoleno volné pobíhání psů po obci. Porušování tohoto upozornění bude trestáno pokutou.

Hrdějovický zpravodaj vychází nepravidelně dle potřeby nejméně 2x ročně.

Řídí redakční rada ve složení: Stanislav Pokorný, Marie Přihodová, Růžena Tetourová, Karel Štěpánek a Petr Sulišta.

Vydávání povoleno rozhodnutím odboru kultury ONV Č.Rudějovice č.j. 809/83 z 2.1.1984.

VZV-121/2-84

Vážení občané!

K návrhu Osvětové besedy rozhodl MNV a organizace Národní fronty vydávat od r.1984 Hrdějovický zpravodaj, který bude občany informovat o činnosti národního výboru a organizací Národní fronty, o kulturním a společenském životě, prostě o veškerém dění v obci.

Chceme docílit, aby tyto informace pronikly i k těm, kteří dosud nenašli cestu k účasti na veřejném životě v místě bydliště.

Očekáváme i od vás - občanů Hrdějovic - že nám budete posílat zajímavé články o událostech, které by zasluhovaly, aby byly zveřejněny.

Redakční rada

SOCIALISTICKÝ ZÁVAZEK

na rok 1984 na počest 40.výročí Slovenského národního povstání

Místní národní výbor společně s organizací Národní fronty uzavřel na r.1984 socialistický závazek, který bude vyhlášen na veřejné schůzi 29.února 1984.

Stručně z jeho obsahu:

investiční a neinvestiční akce "Z"

- vybudování chodníků od Nemanic ke škole a v ulici k Jiho-tvaru
- úprava strouhy za tratí a oprava mostu
- oprava kapličky Těšína a kapličky na návsi
- dokončení skladu paliv pro ZŠ a celková úprava okolí školy
- vybudování sociálního zařízení pro řidiče městské dopravy
- vybudování kanalizace u Těšína
- adaptace skladu obalů pro prodejnu Jednoty
- oprava budovy MNV
- údržba zeleně

Tyto akce si vyžádají náklad 435.000 Kčs.

V roce 1983 se nám nepodařilo socialistický závazek splnit. Byl uzavřen na 7.450 brigádnických hodin, opracováno bylo 6.917 hodin.

Členové organizací NF se na tomto výsledku podílejí 4.332 hodinami. /Včetně organizací v Úsilném/

Počet opracovaných brigádnických hodin jednotlivými organizacemi:

Socialistický svaz mládeže	649	hodin
Český svaz žen	838	"
Český svaz požární ochrany	964	"
Český myslivecký svaz	537	"
Český svaz tělesné výchovy	871	"
Český červený kříž	364	"
Svazarm	75	"
Ovocnářský a zahrádkářský svaz	29	"
Český svaz invalidů	5	"

Tyto organizace patří poděkování za sběr 6,2 t železného šrotu.

V letošním roce je uzavřen závazek na 6.130 brigádnických hodin. K jeho splnění bude třeba zvýšené pracovní aktivity všech občanů.

VE ŠKOLE I ZA ŠKOLOU

Letošní školní rok začal slavnostním uvítáním 26 prvňáčků, které přivítal zástupce Školy pro občanské záležitosti, předseda MNV, zástupci SRPS a pionýři. Škola má tedy 112 dětí od 1. do 4. postupného ročníku. Od září obhájí 30 žáků naší školy dobré jméno Hrdějovic v 5. třídě ZŠ J.S.Baara, kam naše děti přecházejí. Na naší škole pracují 3 zájmové kroužky: recitační, přírodovědný a technický. Práce pionýrské organizace se v letošním roce zlepšuje díky pomoci téměř všech složek NF, se kterými jsme u příležitosti 35.výročí založení PO SSM navázali spolupráci. Také členové SSM z Hrdějovic, Nemanic a Borku pomáhají v práci s pionýry.

Pamatujeme i na zlepšování kázně dětí hlavně mimo školu. Zavedli jsme veřejné školní noviny, kde chválíme dobré činy a káráme špatné chování. V tom nám pomáhají pionýrské hlídky. Zde se mohou objevit i připomínky občanů k chování dětí od 1. do 4. třídy.

CHVÁLÍME A DĚKUJEME

- všem rodičům i ostatním občanům, kteří svou obětavou brigádnickou pomocí přispěli k radikálnímu zlepšení naší školy
- s. Rozmillerovi, který svůj pracovní podíl poctivě odvedl v 1.části generální opravy školy jako předseda stavební komise i obětavou pomocí jako brigádník
- s. Severovi, který obětavě pomáhal při zajišťování prací v rámci OSP a svůj pracovní podíl odvedl i jako nástupce s. Rozmillera ve stavební komisi MNV
- s. předsedovi MNV J. Škrdlému, který se stal duší celé dlouhodobé akce opravy školy a obětavě, bez pároků na své osobní volno, řídil, kontroloval a zajišťoval veškeré práce, které velkou měrou přesahovaly jeho povinnosti uvolněného předsedy a svou brigádnickou pomocí po-
- zůstal za svou občanskou povinností. Srovnání s péčí MNV jiných venkovských škol, kde mají také uvolněného předsedu a přitom jejich školy jsou posledními budovami, o které se pečuje, ukazuje nesporné zásluhy s. předsedy, které ocenili všichni členové rodičovského sdružení i představitelé naší obce jménem občanů.
- Také proto mu chceme všichni pracovníci školy i žáci popřát k nadcházejícímu březnovému 60ti letému životnímu jubileu, aby mu jeho elán, tvůrčí činnost a obětavost v práci pro socialistickou společnost vydržela po mnohá další léta.

UPOZORNĚNÍ

V letošním školním roce se naše škola dožívá 50ti let svého zahájení. Chceme v květnu uspořádat oslavu spojenou s veřejnou prohlídkou školy a besedou s pamětníky, na kterou zveme všechny, kdož pamatují školu dříve.

M. Přihodová ředitelka ZŠ

Ohlédnutí za společenským životem

aneb Opět malá procházka obcí během uplynulého půlroku

Procházku společenským životem jsme v minulém vydání Hrdějovických listů ukončili tím, že se těšíme na to, jak si společně odneseme domů Betlémské světlo, a výzvou ke sledování webových stránek obce, kde jsou připravované akce zveřejňované v sekci „plánované události“.

Jednou z prvních naplánovaných akcí mělo být tradiční setkání seniorů 6. listopadu 2020, které, kvůli v té chvíli platným epidemiologickým opatřením muselo být zrušeno, stejně jako do té doby již tradiční akce hrdějovických nadšenců Putování se světýlkem za světlem. Možná si nyní kladete otázku, zda se nějaký společenský život v Hrdějovicích a Opatovicích během podzimních a zimních dnů vůbec odehrál. Pokud hledáte odpověď, následujte nás a přijměte pozvání na naši „procházku“.

Obnovená alej

Bylo mlhavé sobotní ráno, typické listopadové počasí. V tomto jinak chmurném sobotním dopoledni 7. listopadu 2020 se stala událost, jejíž počín bude přinášet radost nám všem i našim potomkům – obnovení aleje směrem na Opatovice. Jak jsme vás informovali v minulém čísle, na základě občanské iniciativy v Hrdějovicích byla získána dotace na obnovu aleje od Hrdějovic směrem na Opatovice, kterou v rámci Programu péče o krajinu zaštitila Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK).

Alej bude v sobě nést symboliku doby, kdy nás všechny překvapil Covid-19, neboť vyřízení všech potřebných povolení bylo ukončeno v 10.00 hodin 10. března 2020 čili hodinu před tím, než vláda ČR vyhlásila nouzová opatření související s pandemií. V té době jsme si všichni ještě mysleli, že na podzim, kdy má dojít k výsadbě stromů, se již vrátíme k běžnému životu. Nestalo se tak a vzhledem k aktuálním hygienickým opatřením, která souvisela s epidemiologickou situací v naší zemi, ke společnému vysazení aleje a pojmenování jednotlivých stromů dojít nemohlo.

Přesto se podařilo manželům Šterbovým, kterým tímto moc děkujeme, uspořádat příjemnou akci, kdy se postupně vysazovaly stromy tak, aby se na místě nepotkalo více osob, které nejsou rodinnými příslušníky. Do akce se přihlásili i někteří rodiče, jejichž děti se narodily v době, kdy nemohlo dojít k osobnímu udělení práva domovského, a tím jejich „oficiálnímu“ přivítání. Patroni tak zasadili svůj strom a v okamžiku, kdy to situace dovolí, budou stromy slavnostně „pokřtěny“. Se zajištěním dovozu stromů a jejich následným zaléváním pomohli naši hasiči, kterým také

děkujeme. Věříme, že jeřabinová alej bude vnášet klid do našich srdcí a v budoucnu se nám opět společně podaří vysadit další část hrdějovicko-opatovické aleje, pro nás a naše budoucí generace. Více se dozvíte v článku Jitky Šterbové nazvaném U cesty do Opatovic porostou jeřáby sázené dobrovolníky.

Díky že můžem

Dne 17. listopadu v 17 hodin a 11 minut se rozezněl náš obecní rozhlas písní Modlitba pro Martu. Zároveň se v tento okamžik, za pomoci světla, do trikolóry oblékla kaple sv. Rocha na křižovatce ulic Hlubocká a Těšínská. Naše obec se tak připojila k celostátním tichým oslavám 31. výročí Sametové revoluce.

Netradiční Advent

Jaký byl Advent roku 2020? Stejně jako vše v této prapodivné době – netradiční. Nemohli jsme se setkávat tak, jak jsme byli doposud v tento předvánoční čas zvyklí. Pomocí obecního rozhlasu jsme se proto 29. listopadu alespoň symbolicky propojili a tímto způsobem se uskutečnilo první adventní zastavení. Hlášení zaznělo v okamžiku rozsvícení vánočního stromu a našich dvou andělů na návsi v Hrdějovicích. „Sváteční hlášení“ našeho rozhlasu pokračovala i v následujícím adventním čase. Na tomto místě nám dovoluňte poděkovat za zpětnou vazbu, kterou nám na hlášení našeho rozhlasu dáváte, a to jak za tu pozitivní, tak i tu negativní. „Čerta v Hrdějovicích a Opatovicích ani koronavirus nezastaví!“, a tak nás, díky částečnému rozvolnění, stejně jako předchozí rok mohl dne 5. prosince 2020 navštívit Mikuláš a jeho družina. Pod taktovkou dětí z Dětské rady navštívil svatý Mikuláš s anděly a pekelníky jak hříšníky v Opatovicích, tak i ty hrdějovické – na návsi v Hrdějovicích a u kaple na Těšíně. Třetí adventní neděle jsme se opět symbolicky propojili adventním hlášením a 23. prosince 2020 bylo v 17 hodin rozvezeno Betlémské světlo do Opatovic a k oběma kaplím v Hrdějovicích, odkud si je naši obyvatelé mohli odnést do svých domovů.

První štědrovečerní zvonění

Během adventního času přišly děti z Dětské rady s nápadem rozeznít na Štědrý den všechny zvony v Hrdějovicích a Opatovicích, a tak jsme se mohli tímto Prvním zvoněním hrdějovicko-opatovických zvonů dne 24. prosince v 14.00 na deset minut vzájemně na dálku propojit, jak tomu bylo v dávných dobách, kdy zvon byl pro naše předky důležitým „mediálním“ komunikačním prostředkem ke sdílení jak dobrých, tak i špatných zpráv. Děti v doprovodu svých rodinných příslušníků tak oznámily příchod

toho nejočekávanějšího večera celého roku a zároveň odeslaly do všech našich domovů přání lásky, přátelství, zdraví, míru a naděje. Naše děti a vnoučata žijí úplně jiné dětství než my, dříve narození, je proto úžasné, že přišly s nápadem „zahrát si na zvoníky“. Po utišení zvonů pak zaznělo z kapličky na Těšíně Vánoční zpívání Nadi Válové, které jste mohli sdílet prostřednictvím jejího facebooku.

Nový rok 2021 jsme zahájili optimisticky, především naši odvážní otužilci, neboť na Nový rok se konal nultý ročník Koupání ve Vltavě v Opatovicích. Věříme, že v roce 2022 bude uspořádán již bez pandemických omezení a my, méně odvážní, budeme moci zajišťovat přísun teplých nápojů nejen pro otužilce, ale pro všechny, kdo je přijdou podpořit. Jak se říká „ve zdravém těle zdravý duch“, a když jsme nemohli uspořádat II. ročník Novoročního sportovního dne, tak alespoň voda ve Vltavě přinesla závan sportovního klání.

Mikuláš a jeho družina na Těšíně, těsně před návratem do nebes (a pekla)

*Zvon se na Štědrý den rozezněl i v Opatovicích.
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice*

Streamované novoroční pohlázení

Co je to streamovat? Patříte také mezi ty, kterým je tento pojem zcela neznámý? S příchodem pandemie a uzavřením kulturního světa se najednou tento výraz včlenil do našeho života, především v souvislosti s divadelním a hudebním světem. „Stream“, jak uvádí slovník pojmů, je „...označení pro živé vysílání. Při streamování dochází ke kontinuálnímu přenosu dat přes internet nebo jinou počítačovou síť. Zjednodušeně řečeno tak lidé mohou poslouchat nebo sledovat, co se právě děje někde jinde. Můžete tak například sdílet s přáteli svoji cestu vlakem nebo sledovat aktuální dění ve světě. Nejčastěji se pod pojmem stream rozumí videozáznam přenášený naživo. Autor tak nevytvoří audiovizuální materiál, aby ho následně upravil a nahrál na sociální síť nebo jinou platformu, ale sdílí ho rovnou se svými fanoušky a lidmi, kteří ho sledují zdroj: <https://www.vodafone.cz/uzitecne-odkazy/slovník-pojmu/stream/>

I my v Hrdějovicích jsme hledali cestu, jak zprostředkovat našim občanům návštěvu divadla nebo koncertu. V únoru 2020 jsme společně navštívili muzikál „Muž se železnou maskou“, kde v hlavní roli vystupoval zpěvák Jan Kopečný, který se narodil a vyrostl v Hrdějovicích. Bylo to báječné setkání a umělecký zážitek, který je nám nyní odepřen. Před koronavirem jsme mohli navštěvovat koncerty naší Nadi Válové, které nyní navštěvovat nemůžeme. Tak se zrodil nápad uspořádat Novoroční hrdejský koncert. Jak však v době, kdy nemůžete nikam chodit, takový koncert zrealizovat? STREAM! Ano, budeme koncert streamovat, ale jak se to vůbec dělá? Kde budeme streamovat? Kdo bude zpívat a může v lednu 2021 vůbec někdo zpívat? To byly otázky, na které jsme hledali odpověď, abychom našli cestu, jak tento v té chvíli bláznivý nápad uskutečnit. Ano, zpívat mohou profesionální umělci – oslovili jsme Honzu a Nadu. Oba profesionálové na tento nápad přistoupili, přestože spolu nikdy dohromady nezpívali. A jak? S tím nám pomohli mladí studenti. A tak mohlo dojít k tomu, že dne 10. ledna 2021 byl jejich společný koncert v 17:00 hodin tzv. odstreamován, a pokud jste jej nestihli naživo, můžete se nechat pohladit po duši ze záznamu, který najdete na <https://fb.me/e/4VbrXy2Em>.

Byl to báječný zážitek. Nadě a Honzovi patří velké poděkování, že do tohoto bláznivého nápadu šli. Koncert měl 1500 zhlédnutí a slovy našich teanegerů, cituji: „na lokální akci super“. Díky tomuto počínu jsme založili obecní facebook (jinak bychom prý nemohli streamovat), na kterém se budeme snažit vás informovat o společenském i nespolečenském životě v naší obci.

*Místní otužilci ve Vltavě – „Jak na Nový rok, tak po celý rok“
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice*

*Nad'a Válová a Honza Kopečný nám popřáli z kaple na Těšíně.
Foto: Archiv OÚ Hrdějovice*

Uklízíme Hrdějovice a okolí

Obyvatelé Hrdějovic a Opatovic se zapojili do akce Uklid'me Česko, která proběhla v sobotu 27. března 2021. Děkujeme všem, kteří se úklidu účastnili a odstranili z našeho okolí jak pozůstatky zimního období, tak stopy neukázněných návštěvníků a obyvatel naší obce. Děkujeme také všem našim sousedům, kteří se o úklid starají během celého roku a pomáhají tak pracovníkům obecního úřadu. Především chceme poděkovat obyvatelům Trágerova Dvora, kteří, ať je léto nebo zima, pravidelně provádějí úklid celého širokého okolí, neboť právě v této lokalitě nejčastěji dochází k tvorbě černých skládek.

Foto: Ondřej Holub

Smělé jarní plány

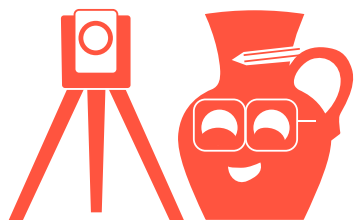
Co připravujeme po době postní, která trvala od Popeleční středy do Velikonoc? Jarní QR-procházku v Hrdějovicích s panem Džbánkem. Jedná se o nekontaktní hru pro děti, rodiče, dospělé i seniory – jediné co budete potřebovat, je čtečka QR kódu. V naší obci budou rozmístěny QR kódy ukrývající tajné indicie. Následovat by měly tradiční stavění máje a pálení čarodějnic či dětský den. Tyto akce však budeme připravovat podle epidemiologické situace, nyní nevíme, a neví to asi nikdo, co a jak bude možné uspořádat. Nebud'me však smutní a radujme se z maličkostí, třeba z toho, že přišlo jaro a sluníčko nám dává vitamín „D“, který je v boji proti koronaviru jednou z účinných preventivní zbraní.

Důležitá zásada: naše tělo umí vitamín „D“ přijmout pouze tehdy, když nepoužíváme krém na opalování, takže 5 minut nechte sluníčko působit na kůži a až poté použijte ochranný krém. Ať už se chceme slunit nebo ne, přeji nám všem, aby toto jarní slunce vykouzlilo úsměvy na našich tvářích a pohládalo naše duše.

Radka Šulistová

Geodetické práce

provádí
Ing. Pavel Chromý

- vytyčování staveb
- geometrické plány
- vytyčování hranic pozemků
- zaměření skutečného provedení staveb
- vyhotovení mapových podkladů (např. pro projekty)
- a další geodetické práce

Ke Kapličce 475, 373 61 Hrdějovice
mobil: **608 148 426**
e-mail: pavelchromy@volny.cz

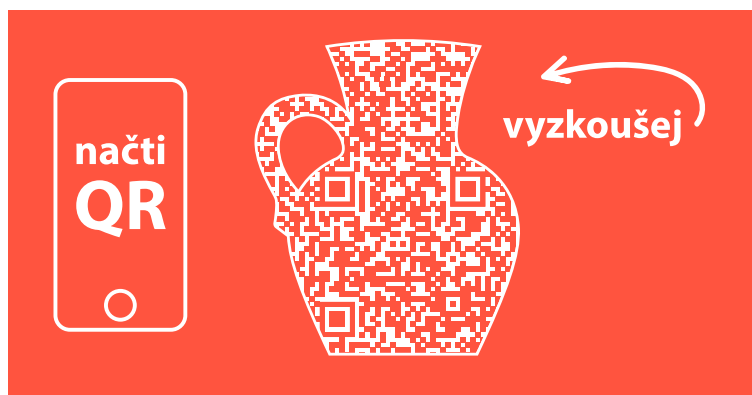
Dětská rada v Hrdějovicích vás všechny zve na:

QR procházku s panem Džbánkem

Vyzkoušejte interaktivní procházku po Hrdějovicích

Více informací na:

www.hrdejovice-opatovice.cz
a facebooku obce Hrdějovice

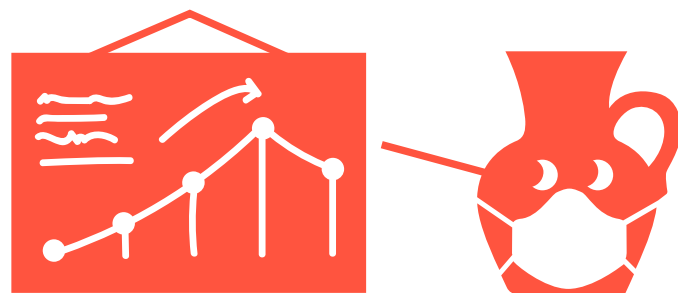

inzerce

pozvánka

Každá epidemie jednou skončí aneb Poučení z historie lidstva

Epidemie provázejí lidstvo dlouhá staletí. K těm nejznámějším patří především morové epidemie, jejichž výskyt v různých vlnách je na evropském kontinentu datován od středověku až do počátku 19. století. Později zabýjela španělská chřipka, která se rozmohla na sklonku první světové války a do léta roku 1919 si vyžádala mnohamilionové oběti. Tyfus se zase šířil hlavně v koncentračních táborech za druhé světové války, ale v Československu se znenadání objevil ještě v roce 1954.

Pohled do historie ukazuje, že po epidemiích nemusí nutně nastat pohroma. Nošení roušek bylo (a stále je) účinnou prevencí a ochranou před nákazou. Možná znáte vykreslení roušky podobající se zobáku, kterou nosili na obličeji ve středověku moroví doktoři. Proč ve tvaru zobáku? Bylo to z důvodu šíření všudypřítomného zápachu z rozkládajících se těl a lidé tehdy věřili, že mor se přenáší „zkaženým“ vzduchem. V zobáku byly umístěny vonné byliny či jiné aromatické látky, např. vlna napuštěná octem nebo vonným olejem. Morová epidemie se šířila v českých zemích zhruba od poloviny 14. století. V době císařské vlády Karla IV. a jeho syna Václava IV. umíraly desetitisíce lidí. Nikdo nevěděl, co je příčinou. Tradovalo se, že někdo tráví studny. Kolektivní hysterie a masová psychóza našly údajné viníky. Během pogromů docházelo k masovému vraždění Židů.

Zhoubnější než Velká válka

Další velkou epidemií byla nákaza španělské chřipky. Chřipka si vybrala v několika vlnách od roku 1918 až do roku 1920 asi padesát milionů obětí po celé zeměkouli, ale přesné číslo není známo. Proč název španělská chřipka? Lidé si často myslí, že Španělsko bylo nejvíce zasažené, ale není to pravda a ani nebylo zemí původu této nemoci. Přívlastek „španělská“ získala proto, že o ní poprvé psaly španělské noviny, neboť Španělsko bylo během první světové války neutrálním státem a tyto informace zde nepodléhaly cenzuře. Ve snaze ochránit své zdraví se v Evropě začaly nosit roušky, v Čechách a na Slovensku byly však spíše raritou.

Španělská chřipka vypukla zhruba před 100 lety a má na svědomí více lidských obětí než první světová válka. Umírali hlavně mladí lidé se silnou imunitou. V této souvislosti je zajímavé především to, že nezabýjel virus jako takový, ale nepřiměřená reakce imunitního systému, která způsobovala poškození plic, a lidé umírali udušením v důsledku pneumonie.

V Československu přehlušila epidemie španělské chřipky radost ze vzniku nové republiky. Historici se domnívají, že velký počet mrtvých souvisel i s obrovskými shromážděními oslavujícími vznik Československa, během kterých se virus rychle šířil.

Pandemie lidstvo provázely, provází a budou provázet i nadále. Jak je z dějin zřejmé, každá epidemie jednou skončí, a tak tomu bude i u epidemie současné. Jen je důležité poučit se z historie, kde je vidět, že přísné dodržování epidemiologických opatření vede k rychlejšímu ústupu jakékoli nákazy. Lidstvo se s nimi jen musí vždy naučit žít a nenechat se překvapit.

Vydržme, jak nyní, tak i v budoucnu!

Radka Šulistová

Zdroj:

https://ct24.ceskatelevize.cz/veda/3100718-pandemie-byly-a-budou-cesku-se-nevyhybaly-lidstvo-se-s-nimi-naucilo-zit?_ga=2.73285971.1928468744.1616573085-1765472263.1616573084

Základní informace

Obecní úřad Hrdějovice

Oficiální název: Obec Hrdějovice
Adresa: Dlouhá 221
373 61 Hrdějovice
IČ:002 44 961

Telefon: +420 387 220 648
mobil: +420 773 882 771

Bankovní účet: 101807719/0300
webové stránky: www.hrdejovice-opatovice.cz
e-mail úřadu: obecniurad@hrdejovice-opatovice.cz

Starostka: Mgr. Radka Šulistová, Ph.D.
Místostarosta: Ing. Miloš Lepič
Administrativa: Hana Jandová, Bc. Milena Zuntová

Zastupitelstvo obce Hrdějovice

Mgr. Radka ŠULISTOVÁ, Ph.D.
starostka obce

Ing. Miloš LEPIČ
místostarosta obce

Ing. Marie KUČEROVÁ
předsedkyně finančního
výboru

PhDr. Jan SAMOHÝL, Ph.D.
předseda kontrolního výboru

PhDr. Roman MÍČKA, Th.D., Ph.D.
zastupitel

Ing. Jiří SEVERA
zastupitel

Petr STEJSKAL
zastupitel

Členové kontrolního výboru

Mgr. Petr Haikl, Jitka Kukačková

Členové finančního výboru

Marie Vaňasová, Ing. Jiří Severa

Vedení kroniky

Božena Kalkušová

Úřední hodiny obce Hrdějovice

pondělí: 8:00 – 13:00
středa: 12:00 – 17:00

Pokud potřebujete mít osobní schůzku se starostkou, prosíme, učiňte tak po telefonické domluvě. Je to z toho důvodu, aby se Vám paní starostka mohla plně věnovat. Neformálně se můžete setkat s paní starostkou nejen na akcích obce, ale také v tzv. Starostovně.

Pošta

Pondělí:
11:00 – 12:00, 13:00 – 18:00
Úterý:
08:00 – 12:00, 13:00 – 15:00
Středa:
11:00 – 12:00, 13:00 – 18:00
Čtvrtek:
08:00 – 12:00, 13:00 – 15:00
Pátek:
08:00 – 12:00, 13:00 – 15:00

Adresa:
Dlouhá 221, Hrdějovice
PSČ: 373 61
Okres: České Budějovice
Kraj: Jihočeský
Telefon: 954 237 361

Knihovna

každé pondělí a čtvrtek:
15:30 – 18:30
Marie Bendová

Provoz sběrného místa

úterý: 15:00 – 18:00
čtvrtek: 15:00 – 18:00
každá sudá sobota:
08:00 – 12:00
(vyjma státních svátků)

Adresa: objekt OÚ,
Dlouhá 221, Hrdějovice
Kontakt: Ivan Hašek
Mobil: +420 602 615 010

Odpady lze odevzdat na sběrném dvoře jen v případě, kdy je občan plátcem poplatku za odpady dle místní vyhlášky v dané obci a poplatek uhradil. Odebírané odpady: sklo, plast, kov, velkoobjemný odpad, nebezpečný odpad.

Aktuální informace o umístění kontejnerů na biologický odpad ze zahrádek vám sdělí pan Ivan Hašek.

Ordinace pro děti

MUDr. Dagmar Paťhová
Pondělí: 12:00 – 14:30
Středa: 7:00 – 9:30

Ordinace pro dospělé

MUDr. Aristid Augustovič
Pondělí: 8:00 – 11:00
Čtvrtek: 14:00 – 17:00

Aktuální informace najdete na webových stránkách
a na facebooku obce Hrdějovice.

**TÍŠŇOVÁ
VOLÁNÍ**

**Tísňová linka: 112
Hasiči: 150
Záchranka: 155
Policie: 158**